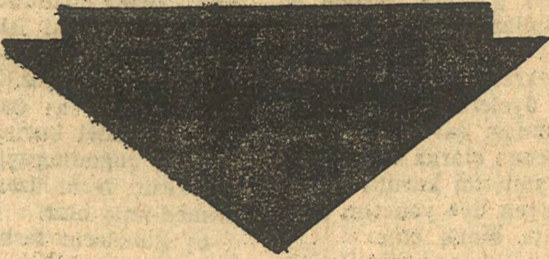
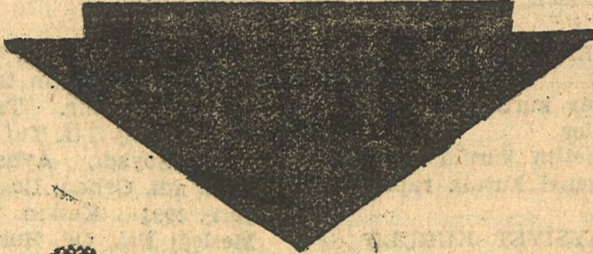
TÜRK SOLU

10 ŞUBAT 1970
FİATI : 125 Krş.
YIL : 3 - SAYI :
117

DİSK'i BEKLEYEN GÖREVLER

genel grev

dayanışma grevi

siyasi grev

Kırıkkale Kemalist öğrencileri cemiyeti tüz.

1 — Kuruluş ve gayesi:
A) Cemiyetin ve Şubeleri
Madde: 1 — Kırıkkale Kemalist Öğrencileri Cemiyeti kurulmuştur.
Madde: 2 — Cemiyetin merkezi İstanbul'dur.
Madde: 3 — Cemiyetin yönetim kurulu kararı, genel kurulun tasvibi ile istediği yerde şube açabilir.
Madde: 4 — Kırıkkale Kemalist öğrencileri Cemiyeti; cemiyetler kanununa uygun olarak kurulmuştur.
B) Cemiyetin gayesi
Madde: 5 — a) Kırıkkaleli öğrenciler arasında birliği sağlamak
b) Üye olan yardıma muhtaç öğrencilere yardım etmek, Yüksek okul bulunan yerde yurt açmak.
II — TEŞKİLÂT
A) Üyelik Şekilleri
Madde: 6 — Cemiyetin üç çeşit üyeliği vardır.
a) Asil üyelik
1) Kırıkkale oratokulu, lise, Sanat Enstitüsü mezunu veya bunlarda enaz iki ders yılı okumuş olmak.
b) Tabii üyelik
1) Kırıkkale Miletvekili, En büyük mülkiye amiri, Belediye MKEK. Genel Müdürü ve Fabrika Müdürleri.
c) Fahri üyelik
1) Yönetim kurulu cemiyete ilgi gösteren kişilere fahri üyelik vereoılır.
B) Cemiyete giriş
Made: 7 — a) Üyelik haklarına sahip 18 yaşını bitrmiş, Cemiyetler kanunundaki koşulları haiz kimseler, cemiyete giriş beyannamesi ile cemiyete girmeyi talep edebilirler.
b) Üye kabulünde ihtilâf olduğu takdirde, merkez idare heyetinin vereceği karar kesindir.
C) Cemiyetten çıkış ve çıkarma
Madde: 8 — Cemiyetten üyeler kendi istekleri ile çıkarlar.
Madde :9 — Cemiyetten çıkarılma Haysiyet Kurulu ve Genel Kurul kararı ile olur.
III — CEMİYETİN ORGANLARI
Madde 10 — Cemiyetin organları:
a) Merkez genel kurulu
b) Merkez yönetim kurulu
c) Şube genel kurulu
d) Şube yönetim kurulu
e) Haysiyet kurulu
f) Murakabe kurulu

A) GENEL KURUL
A) eGnel kurul teşekülü ve toplanması
Madde: 11 — a) Kurula merkez ve şubelere kayıtlı üyeler iştirak edebilirler
b) Nisab merkeze kayıtlı üyelerin salt çoğunluğuna göre belirlenirler. İkinci toplantı nisapsızdır.
c) Genel Kurul toplanma yeri İstanbul'dur.
d) Genel kurul toplantısı her yıl Mart ayında, merkez yönetim kurulunun daveti üzerine yapılır. Toplantının günü yeri ve saatı en az bir hafta önce gazete ile ilân olunur. Birden fazla geri bırakılma caiz değildir.
Madde: 12 — Fevkalâde Toplantı: Merkez Genel Kurulu ve yönetim kurulunun kanuni olarak fevkalâde kongreyi toplama hakkında başka, iki şube idare heyetinin müştereken talebi ile de fevkalâde toplantıya çağırabilir.
B) Genel Kurulun vazifeleri:
Madde: 13 — a) Genel Kurul kendi aralarında bir başka iki yazman seçer
b) Cemiyetin tüzüğünü değiştirir, cemiyeti fesheder
c) Rapor ve hesapları tetkik eder, bunlar hakında karar verir.
d) Merkez yönetim kurulunu, murakabe kurulunu ve haysiyet kurulunu seçer.
B) MERKEZ YÖNETİM KURULU
A — MERKEZ YÖNETİM KURULUNUN TEŞEKKÜLÜ VE VAZİFESİ
Madde: 14 — a) Merkez yönetim kurulu 5 asil, 2 yedek üyeden kuruludur. Bunlar kendi aralarında 1 başkan, 1 başkan vekili, 1 muhasip, 1 sekreter seçer. Yönetim kurulunun üyelerinin üniversite öğrencisi olması şarttır.
b) Mazeretsiz olarak üç defa arka arkaya yönetim kurulu toplantısına gelmiyen üye yönetim kurulundan istifa etmiş olur
Madde: 15 — a) Merkez yönetim kurulu gerekli gördüğü yerde şube açar Teşebbüslerini tetkik eder.
b) Genel kurulu toplar, yıllık rapor ve bütçeyi kurula sunar.
c) Lüzumu halinde kurulu fevkalade toplantıya çağırır.
Madde: 16 — Yönetim kurulu üyeleri cemiyetin para, eşya vesair gıymetlerinden müştereken mesuldürler.
C) MURAKABE KURULU
Madde 17 — a) Bir asil, bir yedek üyeden kurulur. Genel Kurulda seçilirler
b) Yönetim kurulu çalışmasını inceler, genel kurula rapor verirler.
D) HAYSİYET KURULU
Madde 18 — a) Genel Kurulda 3 asil, 2 yedek üye olarak seiçlirler.
b) Toplantılarını yönetim kurulu daveti üzerine yapar
c) Üyelere disiplin cezaları verir. Disiplin cezaları ihtar, tekdir, cemiyetten süreli çıkarma, cemiyeten tamamen çıkarma.
d) Disiplin hükümlerini gerektiren haller: Birliğin gayelerine aykırı hareket etmek, yüz kızartıcı suç işlemek, aidatını 6 ay üst üste ödememek.
E) ŞUBE KONGRELERİ
Madde: 19 — Şube kongreleri Kırıkkale'de her yıl ağustos ayında diğer şubelerin de aralık ayında yapılır.
E) ŞUBE YÖNETİM KURULU
Madde 20 — a) Merkez yönetim kurulu kısmında gösterilen hususlar burada da lüzum olduğu nisbetle caridir.
b) Şube yönetim kurulu cemiyetin hayatî ve malî hususlarında merkezden muvafakat almayı peşinen tanırlar.
c) Yönetim kurulu seçilmiş olduktan kongre sonunda idare heyetinde alınış oldukları vazife durumlarını merkez yönetim kuruluna en geç 15 gün içinde bildirmeye mecburdur.
IV — CEMİYETİN GELİR, GİDER VESAİR HÜKÜMLERİ
Madde 21 —a) Asil üyelerden alınacak ayda enaz iki ,ençok on lira aidat.
b) Yapılan her türlü faaliyetten elde edilen gelir.
c) Teberrular
d) GİDER: Cemiyetin yönetim kurulu gayelerinin tahakkuku ve selahiyetleri içinde masraf yapabilirler. Masraflar için fatura alınır.
e) Cemiyetin parası bankada durur. Ancak başkan Muhasip veya başkan vekili - muhasip imzasiyle bankadan para çekilir.
V — TÜZÜK TADİLİ VE FESHİ
Made 22 — a) Tüzüğün bütün olarak tadili için genel kongrede mevcut üyelerin 1/3 ünün teklifi, 2/3 nün kabulüyle mümkün olur. Tüzük mahdut maddeleri tadili içinde ayni işlem yapılır.
b) Şube kongrelerinde tüzük tadiline gidilemez.
Madde 23 — a) Cemiyetin feshi merkez genel kurulunun 1/3 talebi, 2/3 çoğunluğuyla kabul edilir. Merkezin feshi üzerine şubeler de feshedilmiş olur.
b) Şubelerin feshi halinde para ve malları merkeze intikal eder. Merkezin feshi halinde para ve malları Çocuk Esirgeme Kurumuna kalır.
Made 24 — Tüzükte yazılı olmıyan hususlar hakkında cemiyetler kanunu ve medeni kanun hükümleri uygulanır.
VI — CEMİYETİN KURUCU ÜYELERİ
Madde 25.
Adı Soyadı, Nazım Yılmaz. Baba adı, Turan. Doğum tarihi ve yeri, 1948 - Kırşehir. Tabiyeti T.C. Mesleği, Öğ. İ.Ü. Tıp
Adı Soyadı, Ayhan Candan. Baba adı, Orhan, Doğum tarihi ve yeri: 1951 - Keskin. Tabiyeti T.C. Mesleği Fak. Öğ. Hukuk.
Adı Soyadı, Emin Öztürk. Baba adı, M. Ali. Doğum tarihi ve yeri 1948 - Kırıkkale. Tabiyeti: T.C. Mesleği Fak. Öğ. Hukuk
Adı Soyadı, Şefik Satılmış. Baba adı: Haydar. Doğum tarihi ve yeri, 1947 - Kırıkkale. Tabiyeti. Mesleği Fak. Öğ. Hukuk.
Adı Soyadı, Nezih Ertürk. Baba adı, Enis. Doğum tarihi ve yeri, 1947 - Ankara: Tabiyeti, T.C. Mesleği Fak. Öğ. Hukuk

İktidarın yeni grev tasarısına karşı direnelim

Uzun süreden beri üzerinde çalışılan Sendikalar ile Toplu Sözleşme Grev ve Lokavt Kanunu, Bakanlar Kurulunca kabul edilmiş ve Meclise sevkedilmiştir.

Her iki kanun tasarısı da, iktidarın, gelişen işçi direnişini kırmak için zor yolunu seçtiğini göstermektedir.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde işçi sınıfının devrimci direnişi genellikle burjuvazinin yeni tavizler vermesine yol açar. Bu tutumun başlıca iki sebebi vardır. Birinci olarak bu ülkelerde proletaryanın çok güçlü olması, ikinci olarak da verilen tavizlerin, burjuvazinin cebinden değil, sömürge ve yarı sömürge halklarının sırtlarından çıkmasıdır. Nitekim Avrupa ve A.B.D. işçilerinin sağlamış oldukları sosyal haklar ve ücret seviyesi bu nedenlerin sonucudur.

Oysa az gelişmiş ülke işçilerinin gelişmiş kapitalist ülkelerdeki işçiler kadar yeni tavizler koparması, hele bu tavizler yoluyla hayat şartlarını düzeltmeleri imkânsızdır. Emperyalizm, yağma edilen ülke işçilerine taviz vermede, kendi ülkesinde olduğundan çok daha gönülsüzdür. Bu gönülsüzlüğü kamçılayan nedenler işçi sınıfının nisbeten güçsüz oluşu ve verilecek tavizlerin soygun kârını azaltmasıdır.

Ülkemizde de durum farklı değildir. Gelişen işçi hareketi karşısında işbirlikçi iktidar, taviz değil baskı yolunu seçmiştir. Öyle ki; 27 Mayıs'tan sonra tanınmış olan haklar da geri alınmak istenmektedir.

Tasarı, özgür sendika hareketini yok etme amacındadır.

Hükümetin Meclise sevkettiği yeni Toplu Sözleşme Kanunu, özgür sendikal hareketi yok etme amacını taşımaktadır. İşçi sınıfının kendisi için sınıf olma yolunda attığı önemli adımlar, girişilen kanlı demokratik mücadeleleri, işbirlikçi iktidarı ürkütmüştür. İktidar Amerikan tipi, Sarı Sendikacılığın merkezi Türk-İş'le işbirliği halinde işçilerin mücadelesini boğmağa, devrimci hareketle olan bağlarını koparmağa çalışıyor. Amerikan emperyalizminin ucuz emek deposunu dikensiz gül bahçesine çevirmeğe hazırlanıyorlar. Yeni Toplu Sözleşme ve Grev Kanunu, Türk-İş'e bağlı olmayan sendikaları silme, toplu sözleşmeyi işe uyulması mecburi olmayan bir belge haline sokma amacını taşıyor.

Çalışma Bakanının açıkladığına göre, yeni Kanun, bir iş kolundaki işçilerin % 30'unu temsil etmeyen sendikaya herhangi bir iş yerinde sözleşme yapma yetkisi tanımayacaktır. Böylece yeni gelişmekte olan DISK'e bağlı sendikaların sözleşme yapma yetkisi ellerinden alınmış olacaktır. Diğer yandan işçi sayısı belli olan bir iş yerinde bile işçilerin çoğunluğunu temsil ettiğini ispat edip yetki almak DİSK'e bağlı sendikalar için deveye hendek atlatmak kadar zorken, iş kolu seviyesinde işçilerin % 30'unu temsil ettiğini ortaya koymak çok daha zor olacaktır.

Toplu sözleşme yapamayan bir sendikanın işçileri örgütlendirmesi hemen hemen imkânsızdır. Küçük sendikaların elinden toplu sözleşme yetkisi alınmakla Türk-İş'e bağlı ve iktidarın desteğine sahip sendikalara muhalefet edilmesi önlenmektedir. Böylece Türk-İş - İktidar - İşveren ortaklığı daha da pekişecek ve işçiler daha rahat satılacaktır.

Ancak uzun vâdede madalyonun bir başa yönü daha vardır. İktidarın getirdiği bu Kanun kısa vâdede sendikaları iktidarın dümen suyuna sokuyorsa da, diğer yandan işçileri büyük sendikalarda topluyor. Bu durum, emperyalizm ve işbirlikçilerinin önümüzdeki dönem için sendika politikalarının değiştiğini göstermektedir.

İşçilerin, birbiriyle mücadele halinde olan küçük sendikalarda toplanması, böylece iktidar ve işveren karşısında hiç bir zaman önemli bir güç haline gelememesi, bugüne kadar bu politikanın ana yönüydü. Oysa bu küçük sendikalardan bazılarının dönüşümcü radikal sendikalar haline gelmesi ve verdikleri mücadeleler sayesinde gittikçe daha çok işçiyi örgütlemeğe başlamaları, emperyalizmi ve işbirlikçilerini, politikalarında bir değişiklik yapmaya zorladı. Bu zorlamada hiç şüphesiz Türk-İş'in de payı vardır. Ancak bu politika değişikliği de işbirlikçiler ve iktidar için çıkar yol değildir. Zira tasarının diğer maddelerinden de anlaşılacağı gibi, büyük sendikalarda toparlamayı tasarladıkları işçileri tatmin etme imkânları yoktur. O halde işçileri sarı sendikalarda toplamak Amerika'da olduğu gibi, «ehven» sonuçlar veremez. İşçileri, sarı da olsa, büyük sendikalarda toplamak, devrimci mücadeleyi durdurmak için çare değildir. Bu kanunu çıkarmaya muvaffak olsalar bile, mücadelenin kendi çatılarını saracağını akılarından çıkarmamalıdırlar.

Çalışma Bakanının açıkladığına göre tasarı, getirdiği bir madde ile toplu sözleşme imzalandıktan sonra bu sözleşmenin işveren bir tarafından uygulanmaması halinde doğan grev hakkını ortadan kaldırmaktadır. Tasarıya göre böyle bir durumda sendika, yalnızca iş mahkemelerine başvurabilecektir. Bu, toplu sözleşmenin uygulanmasının, işverenin keyfine bırakılması demektir 275 sayılı Kanuna göre toplu sözleşme yapıldıktan sonra işverenin toplu sözleşmeye uymaması halinde uzunca bir formalite döneminden sonra grev hakkı doğmaktaydı. Formalitelerin uzunluğu her ne kadar bu silâhın etkisini azaltmaktaysa da gene de toplu sözleşmenin uygulanması için önemli bir müeyyide oluyordu. Yeni tasarıda bu müeyyide ortadan kaldırılmakta, yerine iş mahkemelerine baş vurma hakkı konmaktadır. İş mahkemelerinin ne kadar yavaş işlediği, kararların senelerce sonra çıkabildiği herkesin malûmudur. Kaldı ki hukukî bir sürü cambazlıkla toplu sözleşmeyle verilmiş hakların geri alınması, ya da uygulamaya gidilmesi de pek mümkündür. Nitekim 275 sayılı Toplu Sözleşme Grev ve Lokavt Kanunu için geçici komisyon tarafından hazırlanan raporda bu maddeyle ilgili olarak şöyle denilmektedir:

«Anayasamızın 47. maddesinde grev hakkının, aynı zamanda, hak ve menfaatleri korumanın bir vasıtası olduğu da ifade edildiğine göre, mevcut bir hakkın ihlâli dolayısıyle de grev hakkı tanınmıştır. Gerçekten, mevcut bir hakkın tanınması amacıyla mahkemeye müracaat yolundan sonuç alınması çok uzun sürebileceği cihetle, bu, işverenlerin türlü suiistimallerine yol açabilir ve açmaktadır. Bu suiistimalleri önlemek, ANCAK GREV HAKKININ BU ŞIKTA DA MEVCUT OLMASIYLA MÜMKÜN DÜR.»

Görüldüğü gibi, 1963 yılında Büyük Millet Meclisi tarafından kabul edilmiş olan gerekçe, bugün hasır altı edilmekte ve gerekçede belirtilen mahzurlar yok farzedilmektedir. Ancak, Meclis Geçici Komisyonunun raporundaki gerekçeden de açıkça anlaşılacağı gibi, toplu sözleşmenin ihlâli halinde de grev hakkının tanınması, Anayasa'ya dayandırılmaktadır. Bu hakkın ortadan kaldırılması ise, açıkça Anayasaya aykırı olacaktır. İktidarın böyle çaresiz davranışlarının sebebi nedir? Hiç şüphesiz ki bu sebebi ekonomimizin girdiği dar boğazlarda aramak gerekir. Enflâsyonu önlemek ve işbirlikçilerin kredi taleplerini karşılamak için birbiri peşi sıra bindirilen vergiler halkta hissedilir bir hoşnutsuzluk yaratmıştır.

İşverenlerin hissedilir kredi darlığını vergiler yoluyla önlemeğe çalışırken, diğer yandan işçilere yeni ücret artışları ve sosyal haklar dağıtmak pek akıl kârı değildir. Toplu sözleşmeler 7 yıl içinde verilebilecek tavizlerin hemen hemen sınırına ulaşmıştır. Bu yüzden grev ve grevci sayısı her geçen gün kabarmaktadır. Bu durumda iktidarın düşünebileceği çare, grevlerin kanunî sınırlarını daraltmak, işçilerin direnişlerini zor yoluyla bastırmaktır. Bu mekanizma nasıl işleyebilir? İşverenler, kanunî grev tehlikesinin bulunduğu sözleşmenin yapılması esnasında, alabildiğine tavizlerle bu tehlikeyi atlatıp, daha sonra sözleşmeyi çeşitli nedenler ileri sürerek uygulamayabilirler. Bu durumda işçilerin baş vuracağı her grev hareketi kanunsuz sayılacak ve şiddet tedbirleriyle bastırılabilecektir. Görüldüğü gibi, şimdiye kadar işçiler tarafından pek az kullanılmış olan bir grev şeklinin ortadan kalkması, işverenlerin elinde büyük bir silâh haline gelebilmektedir.

Fakat tasarıda grev silâhını etkisiz kılma oyunları yalnızca bu değildir. Tasarı, işçilerin grev hakkını kullanabilmelerini, işverenin bu greve hazırlıklı olması şartına bağlamaktadır. Başka bir deyişle, işçiler yeni tasarıya göre, greve başlamadan 6 gün önce işverene haber vermek zorunda bırakılmaktadırlar. Böylece işverenin grevden göreceği zararları önleme imkânı doğmakta ve grev, işçiler için «keseden yeme» hareketi haline getirilmektedir. Grevin ansızın başlamasına karşı işverenler, öteden beri tepki göstermekte idiler. Nitekim bu konu pek çok işveren veya vekili tarafından dile getirilmiş, ansızın greve başlamasının sayısız mahzurları(!) sayılıp dökülmüştür.

Görüldüğü gibi Meclise sevkedilen tasarı, bir yandan işçilerin örgütlenmelerini iktidarın kontrolüne alırken, diğer yandan kanunî grev silâhını kullanılmaz hale getirmektedir. Bu kanunların ardından siyasî baskı kanunları da gelecektir. Çalınan minareye kılıf, ardından gelecek olan kanunlardır.

1963 yılında, güdük de olsa, alınmış olan hakları geri vermeyelim.

Toplu Sözleşme Kanununun gerici yönünü, işçilerin ve tüm halkımızın önünde teşhir edelim.

İşçileri ve bütün ilerici güçleri toplu mücadeleye yöneltelim.

Yaşasın işçilerin, köylülerin ve tüm millî güçlerin devrimci dayanışması.

Sabotaj iddiaları polis tertibidir

3 Şubat tarihli gazetelerin ikinci manşetlerinde, şu anlamda bir haber yer alıyordu: «Diyarbakır Tıp Fakültesini Kundaklamak İsteyen ElFetih'e Bağlı Bir Şebeke Suçüstü Yakalandı.» Onu takibeden günlerde sütun sütun «itiraflar» yayınlanarak, «şebeke»nin nerelere kadar uzandığı(!) ve neler plânladığı(!) Türkiye halkının gözleri önüne seriliyordu.

Hesap açıktır: Gittikçe güçlenen devrimci hareketimizin, geniş işçi, köylü kitlelerini ve asker - sivil aydınları da sarmaya başlaması karşısında, telâşa kapılan Amerian emperyalizmi ve uşakları, devrimci hareketimizi bastırmak amacıyla, tertipler ve provakasyonlar peşindedirler. Devrimci mücadeleyi bir süre için de olsa bastırabilmek için, onu her türlü dayanaklarından koparmak, kitlelerden tecrit etmek, «gerekçeler» bulmak ve bu «gerekçeler»e, geniş yığınları inandırmak gerekir. İşte devrimci hareketimize karşı tertip ve provokasyonlara yönelen emperyalizm ve uşakları bunu hedef almaktadır. Besbelli ki Diyarbakır olayı, TDGF'nin yayınladığı bildiride de belirttiği gibi, bu türden bir polis tertibidir. Bu suretle bir «yeraltı şebekesi»nin varlığını «ispat» eden işbirlikçi iktidar, şimdi de bu «şebeke»nin geniş devrimci çevrelerle bağlantısı olduğunu «itiraflar»la ortaya koymaya çalışmaktadır.

«Çok sıkı emniyet kordonu» altında ve «emniyet genel müdürlüğü ve önemli işler dairesi» görevlilerinin ve «MİT» mensuplarının «geceli gündüzlü» devam ettirdikleri bir soruşturmada, nelerin söylendiğini bilmeye imkân yoktur ama, gazetelere intikal eden «itiraflar»ın kimlerin kaleminden çıktığını veya en azından kimlerin «düzeltme» ve «tamamlama» işlemlerinden geçtiğini tahmin etmek pek o kadar zor değildir.

İşte bir gazete haberi:

(THA na ait Diyarbakır'dan uçakla gönderilen mesajeri zarfı, **BİLİNMEYEN KİŞİLER** tarafından açılarak, içindeki Diyarbakır Tıp Fakültesine sabotaj yapmak isteyen ElFeth komandolarıyla ilgili filmler ve yazılar alınmıştır. Kargo ile gönderilen zarftan yalnız resim altlarına ait yazılar çıkmıştır.»

Yine, o «bilinmeyen kişiler»in, tertip ve provakasyonda ne kadar usta oldukları, nice kişileri satın alarak, olmazsa başka yollara başvurarak, «itiraflar»da bulunmaya zorladıkları, büyük tirajlı gazetelerde «Cehennemden Kaçıyorum», «Demirperde'nin İçyüzü», «Ben bir bilmem ne idim» başlıklı tefrikalar döktürdükleri, kendilerinin kaleme aldıkları tefrikalara zorla imza attırdıkları... v.s. v.s. «bilinen» şeyler arasındadır.

Bu durum karşısında halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ve onun en önemli ve geleceği temsil eden parçası olan proletarya hareketinin sorumluluğunu omuzlarında taşıyan ve onu zafere ulaştırmak gibi büyük bir tarihî görevi yüklenmiş bulunan proleter devrimcilerinin, polis provakasyonlarına ve tertiplerine karşı azamî derecede dikkatli olmaları, atacakları her adımı hesaplı ve sağlam atmaları zorunludur, devrimcilik icabıdır.

Türkiye'deki devrimci mücadele elbette dar ve çetin boğazlardan geçecektir. Güçlüklerin üstesinden gelmemiz, millî demokratik mücadelemizi devrim payesine yükselterek kalıcı zaferler kazanmamız ve sosyalizme yönelmemiz, proleter devrimci çalışma tarzını doğru kavramamıza, ve bu çalışma tarzını ülkemizin içinde bulunduğu somut şartlara doğru olarak uygulamamıza bağlıdır.

Emperyalizmin, devrimcileri kitlelerden tecrit etmek ve devrimci mücadeleyi bastırmak için polisleri eliyle uyguladığı tertip ve provakasyonlara düşmeyelim! Devrimci hareketimizi gözbebeğimiz gibi koruyarak, onu sabote etmeye yönelen polis oyunlarını kitleler önünde teşhir ederken bir yandan da bu tertiplerin saflarımızda yılgınlık ve çözülme yaratmasına meydan vermiyelim; devrimci uyanıklığımızı ve sorumluluğumuzu bir an bile elden bırakmadan mücadelemize devam edelim.

Bağımsızlık mücadelemiz yurdumuzun her yanına güç veriyor

Sivas'ta Bağımsızlık haftası

Birinci Milli Kurtuluş Mücadelemizin yiğit merkezlerinden biri olan Sivas'ta, halkın, Amerikan Emperyalizmine karşı Milli Kurtuluş bilinci her geçen gün biraz daha yükseliyor.

Uzun br süreden beri Sıvas Devrimci Gençlik Derneği'nin doğru devrimci çzgdek eylemleri Sivas'ta anti-emperyalist demokratik hareketlerin güçlenmesi sağlamıştır.

Sivas Devrimci Gençlik Derneği, oportünist TİP yöneticilerine rağmen şehirdeki bütün millicî güçlerin eylem birliğini sağlamaya çalışmış, bu yöndeki çalışmalarını geliştirdikçe, şehirdeki gerici güçleri tecrit ederek Sivas'ta devrimci bir hava estirmiştir.

Sivas Devrimci Gençlik Derneğinin uzun bir süreden beri titizlikle yürüttüğü çalışmalar son yılda çok etkili bir hale gelmiştir.

Sivas Kongresinin 50. yıldönümü olan 4 eylül 1969'da yoğun bir kitle propoğanda ve ajitasyon faaliyetlerine girişilmiş, gericilerin ve polisin bütün sindirme çabalarına rağmen yürütülen çalışmaların daha da etkili olmaya başlaması gerici güçleri iyice şaşırtmış, bu defa daha ağır baskı hareketlerine girişmeleri yol açmıştır. Polisi devrimci gençleri çeşitli bahanelerle evlerinden toplamış, çeşitli baskılarla onları sindirmeye, Sivas'tan ayrılmaya zorlamıştır.

Bütün bu baskılar, devrimci Sivas gençliğinin mücadelesini zayıflatacağına daha güçlü ve etkili olmasına yol açmıştır.

Önce gençler ve Sivaslı aydınların yürüttüğü mücadele işçi militanlar kazanmaya başlamış, 5000 kişilik T.C. Devlet Demiryolları Fabrikasında hızla yayılmaya başlamıştır.

Şehirde toplu olarak satılan İşçi—Köylü gazetesi çok etkili bir silah olarak kullanılmaktadır.

Bugün, gazetenin demiryolları fabrikasında yüzlerce okuyucusu vardır. Birçok işçi, derneğin çalışmalarında etkili görevler almaktadır.

Bütün bu çalışmalar bir yandan gericilerin tecrit olması milicilerin güçlenmesini sağlarken özel olarak da TİP içinde oportünizmin zayıflamasını, çözülmesini ve yıkılmasını sağlamıştır. Partide oportünizm etkisiz bir duruma sokulmuştur.

Devrimci mücadelenin böylesine hızla geliştiği Sivas'ta 9 şubatta başlayacak olan «Bağımsızlık Haftası» nın hazırlıkları hızla sürdürülmektedir. Şehrin hertarafı anti - emperyalist, demokratik afişlerle donatılmış, şehirde çeşitli bildiriler dağıtılarak tam bir millicî hava estirilmeye başlamıştır.

«Bağımsızlık Haftası» süresince yapılacak konuşmaların yanı sıra (Müslim Özbalkan, barış günüllüleri ve kültür emperyalizmi Haydar Tunçkanat, ikili anlaşmaların içyüzü / Doğu Perinçek, Millî Demokratik Devrim ve Millî Cephe) çeşitli kahve toplantıları yapılacak, bildiriler dağıtılacak, köy ve fabrika çalışmalarına girişilecektir.

Temel sloganları «kahrolsun Amerikan Emperyalizmi» ve «Bağımsızlık ve Demokrasi için İşçi - Köylü - Gençlik - Ordu omuz omuza» olan Bağımsızlık Haftası süresince, Sivas halkı millî kurtuluş bilincini daha da yükseltecek, bağımsızlık ve demokrasi, mücadelesinde şerefli yerini almak yönünde adımlar atacaktır.

Bağımsızlık haftasıyla ilgili olarak şehre gelen gençlere karşı polisin giriştiği baskı tertipleri mücadelenin sert olacağını göstermektedir. Polis mücadeleye katılan 4 genci önce nezarete almış daha sonra serbest bırakmıştır. Bütün bildirileri afişleri toplanmış İŞÇİ KÖYLÜ gazetesinin satılmasına engel olmaya çalışmıştır. Burada haftanın düzenlemesinde önemli rol aynayan CHP il başkanınında evi basılmış ve çeşitli bildiriler ve afişler alınmıştır. Bütün bunlar halkta haftaya karşı büyük bir ilgi uyandırmıştır.

Halkımızın milli demokratik devrim mücadelesi Akhisar ve Ödemiş'de yeni boyutlar kazandı

27 ocak sabahı Akhisar'daydık. Köylülerin ekonomik ve demokratik mücadelelerini desteklemek, onlara doğru hedefler göstermek, sendikalarında birleşmelerine yardımcı olmak ve kitle ilişkilerini yaygınlaştırmak amacıyla Akhisar'a geldik. Tütün sömürüsünün en yoğun olduğu yerlerden biri olan Akhisar'ın halkı gençleri yadırgamadı. Hatta onları bekliyordu. Geçen yıldan farklı olarak bu yıl, mücadelenin içinden doğan Tütün Üreticileri Sendikaları vardı ve hareketi bu örgüt yönetiyordu.

Tütün Üreticileri köylerden Akhisar'a inmişlerdi tütünlerini satabilmek için. Tütünler bu yıl da sekiz liradan yedi liradan gidiyordu. Tekelin önü köylülerle hıncahınç doluydu. İşbirlikçi iktidar gençlerle köylüleri birbirinden tecrit etmek ve gözdağı vermek için geçen yılkinden daha farklı metodlar kulandı. Daha ilk anlarda iki üç devrimci genç yakalanarak karakola götürüldü. Ancak polisin bu yıldırma tertipleri hiç bir işe yaramadı ve devrimci gençler kitle silâhımız olan İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetesini toplu halde Akhisar'ın içinde satmaya başladılar. Tütün ekicileri Tekelin önünden ana caddeye gelerek gazeteyi adeta kapıştılar. İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesinin satışından sonra gençler guruplar halinde köylere dağıldılar. Ancak bu köy çalışması yarım gün sürdüğünden yetersiz kaldı. Oysa köylerde yapılacak iki üç günlük bir çalışma mutlaka daha iyi sonuçlar verecekti. Köylere giderken geçen yılki deneylerden yararlanmamamız en önemli hatalardan birisiydi. Geçen yıl gidilen köylerde kurulan ilişkiler ve köyler hakkında edinilen bilgiler hiç göz önüne alınmadı.

Devrimci gençler köylerde tütün sömürüsünü, tüccarların çevirdikleri dolapları, anlattılar. Köylü genellikle malının ucuza kapatıldığını, ürününün değerini bul madığını biliyor, tekelden ve tüccardan şikayet ediyordu. Bu zemin üzerinde devrimci gençler köylülere dağınık olmanın zararlarını, birleşmenin yararlarını anlattılar. Köylü bunun da farkındaydı. Bir köylü «Biz kum kadar çoğuz ama kum gibi de dağınığız» diyerek bu durumu en güzel biçimde açıklamıştı. Öyleyse ne yapmak gerek? Gençlerin verdiği cevap «Sendikada birleşmelisin, kendin sendikanı geliştirmelisin, ancak böyle bir sendika tüccarlara ve tekele karşı senin haklarını savunabilir» Bu noktada köylülerin fazla iyimser olmadıkları görüldü. Bazı yerlerde köylülerin ekonomik mücadelenin ilkel dönemlerinde oldukları, sadece bu yıl tütününü satmayı düşündükleri açıktı. Buna karşılık bazı yerlerde birleşmenin, sendikada birlik olmanın, bunun için hemen örgütlenmeye girişmenin gereğini kavramış köyler de vardı. Bunlardan ayrı olarak Türkiye'de verilen devrimci mücadelenin sonucu siyasi bilince ulaşmış unsurların ortaya çıktığını ve bu unsurların çevrelerini etkilediklerini de söylemek gerekir.

Sendikanın çalışmalarının zayıf kaldığı köylülerle yapılan temastan anlaşıldı. Bir çok köy sendikanın adını duymuştu fakat temas kuramamıştı. Sendikanın piyasa zamanlarında çalışmalarını arttırması, diğer zamanlarda çalışmalarını artırması, diğer zamanlarda örgütlenme faaliyetini fazla geliştirmemesi ve sendika üyelerini sadece üye olarak görüp onları örgütlenme faaliyetine katmaması görülen hatalardı.

Devrimci gençler köylerde kitle ilişkilerini geliştirdiler. Kitle silâhımız olan İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini köylerde sattılar. Bir kere daha anlaşıldı ki İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesi kitlelerle ilişkilerde en önemli silâhımızdır. Akhisar'ın bir çok köyünde İŞÇİ KÖYLÜ Gazetesinin köylüler arasında daha önceden tanındığını gördük. Devrimci gençler olarak kitle ile bağ kurmada hala bir çok eksiklerimiz olduğunu gördük. Çok konuşma ve her şeyi birden anlatma hataları kitleyle ilişkiler sonucunda ortaya çıktı ve düzeltilmeye çalışıldı. Ama yine de önceki kitle ilişkilerinden daha başarılı olduğumuz bir gerçektir.

Akhisar mitingi 4—5 bin kişilik bir kalabalığın katılmasıyla yapıldı. Piyasa açık olduğundan köylüler Akhisar'daydı. Ayrıca miting den sonraki yürüyüşe binlerce köylünün katılması da üreticinin mitingi desteklediğini ve yürekten katıldığını gösteren bir olaydır. Sosyal Demokrat gençlerin İzmir'den gelerek mitinge katılması sosyalist gençlerin alkışları ile karşılandı. Sosyal demokrat gençlerin kitle ile ilişki kurmak ve işçi köylü hareketlerine katılmak yönündeki davranışları bizleri ancak sevindirirdi. Ancak miting sırasında sosyal demokrat gençlerin yaptıkları hatalar sosyalist gençlerin eleştirisine veya müdahalesine sebep oldu. «Sendikada birleş» temel şiarına karşılık sosyal demokratların «kooperatifte birleş» şiarını atmaları öte yandan da tam tersine yalpalayarak «anti-kapitalist» şiar atmaları sert bir şekilde eleştirildi. Sosyal demokratlarda görülen ikinci bir yanlış eğilim ise «biz hiç bir şeyiz siz herşeyisiniz» eğilimiydi. Mitingde konuşan köylüler ise köylülerin gelişen bilincini temsil etmekteydiler. Mutlaka birleşmek ve mücadele etmek gerektiğini söyleyen köylü konuşmacılar bir yandan da siyasi hedefler gösterdiler.

Akhisar Mitingi

Bir köylü Amerikan emperyalizminin sömürüyü tezgâhladığını, işbirlikçilere karşı birleşmek, işçilerle, gençlerle omuzomuza mücadele etmek gerektiğini anlattı. Bu konuşmacıların yanında gençlik adına konuşan bazı konuşmacıların sadece ekonomik mücadeleden söz eden konuşmaları kitleleri ekonomik mücadelenin içine hapsetme eğilimi taşıması bakımından hatalı konuşmalardı.

Akhisar mitingi köylülerin ve gençlerin Akhisar sokaklarında sel gibi akmasıyla son buldu. Bu yürüyüş vurguncu tüccarın işbirlikçilerin temsilcilerinin yüreğine korku saldı.

Akhisar'dan sonra Ödemiş mitingi düzenledi. Ancak Ödemiş'e gidip köylülerle kitle ilişkileri kurmak yerine devrime gençler İzmir de iki gün boşu boşuna bekletildiler. Bunun yanında geçen yılki eylemleri aynısıyla taklit etme eğilimi de gözden kaçmadı. Meseła Ödemiş mitinginden önce, başka bir ilçenin köylernde ktlelerle bağ kurma eylemine girişilebilirdi. Bu yapılmadı.

Ödemiş'de de Akhisar'da olduğu gibi köylere dağıldık. Ancak köylü, tütününün çoğunu elden çıkarmış durumdaydı ve gençlere «nede ndaha önce gelmediniz» diye soruyorlardı. Bu aynı zamanda köylünün ekonomik mücadelesinin ilkelliğini göstermesi bakımından da ilginçtir. Ödemiş köylerinde bir buçuk gün süren çalışmalardan sonra miting yapıldı. Mitingi az bir kalabalık izledi. Bunda piyasanın durgunluğunun payı olduğu gibi köylerin ilçeye uzaklığının ve köylünün yol parası veremeyecek durumda olmasının da payı vardı.

Gözlemlerimizden çıkan sonuca göre güçlü bir sendika hareketi binlerce köylüyü peşine takabilir. Köylüler buna hazır durumdadır. lar. Ancak bunu güçlü bir hareket olarak gördükleri zaman katılacakları da açıktır. Bu bakımdan sendikanın daha ciddi ve hızlı bir örgütlenme çalışmasına girişmesi ve dıştan da takviye alarak köyleri taraması gereklidir.

Akhisar ve Ödemiş eylemlerinde devrimci gençlik içinde genel olarak görülen eksiklikler ise organizasyon bozukluğu, kollektif çalışmanın olmaması, kitle ilişkilerinden kaçma, rahata kayma eğilimleri ve bütün bunlara bağlı olarak liberal eğilimlerin artmasıydı. Bu eksiklik ve hataların tespit edilip giderilmeye çalışılması önümüzdeki görevler arasındadır.

Akhisar ve Ödemiş eylemleri binlerce köylüyü harekete getirmiş, binlerce köylünün bilinçlerinin gelişmesini sağlamıştır. Devrimcilerin kitlelerle bağlarını güçlendirmeleri hareketimizin sağlamlaşmasını sağlamıştır. Yüzlerce köye İŞÇİ—KÖYLÜ Gazetesi girdi. Akhisar'daki ve Ödemiş'teki devrimcilerin moralleri pekiştirildi. Köylüler tüccar tefeci takımına karşı birleşmenin gereğini anladıalr. Sendika köylülerle bağlarını artırdı. Gelişen milli demokratik devrim mücadelemiz Ege'de tüccar tefeci takımına soğuk terler döktürdü. Halkımızın milli demokratik mücadelesi yeni mevziler ve yeni deneyler kazandı.

Gün Zileli - Aktan İnce

Yerli ve Yabancı Sarı

Hikmet Kıvılcımlı arkadaşımızın haklı olarak üzerine basa basa belirttiği gibi Türkiye halkını teşkilatlandırmak işi büyük bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Onun deyimiyle halkımız teşkilatsızlıktan derisi yüzülmüş kızıl et gibi her mikroba, her âlete açıktır. Onun bu teşkilâtsızlığı kadar önemli diğer bir zayıf yönü de, bazı kesimlerinin emperyalizm ve yerli ortakları tarafından kendi gerici çıkarları için sarı örgütler içinde toplanmış olmasıdır. Gerçek halkı teşkilâtmasıdır.

Sınıf düşmanları tarafından inların çıkarları için teşkilâtlanmama halk teşkilatlanan gözü ile bakamayız.

Bu ikinci teşkilatlanmanın en göze batan örneği Türk—İş'tir. Bugünkü durumuyle ve yakın geçmişiyle Türk—İş her bakımdan tam sarı bir kuruluş, bir sınıflar-arası işbirliği teşkilatıdır. Bu konfederasyon, «çalışma barışı» adını verdiği sınıflararası işbirliğini temel politika olarak benimsemiştir.

Türk-İş işçi sınıfımızın bütün devrimci atılımlarını engelleyen bir kafestir. Türkiye işçileri bu kafesi kırmadıkça, bilinçrak ortaya çıkmakta büyük güçlüklerle karşı karşıya kalacaktır. Türk — İş, işçi sınıfımızın siyasi bir güç olarak siyaset sahnesinde bağımsız varlığını duyurmasının önündeki en büyük engellerden biridir. Bunun için işçilerimizin Türk—İş'ten kurtarılması onların kendi meslekî ve siyasal örgütlerini geliştirmeleri için şarttır. Bu; işçilerin kendilerinin olduğu kadar, devrimcilerin de en önemli görevlerinden biridir. İşçiyle Türk - İş arasındaki çelişki gibi Türk - İş içindeki çelişki, genel olarak sendikacılık âleminin çelişkileri doğru değerlendirilmeli; en geçerli çalışma tarzı uygulanarak Türk—İş'e karşı mücadele yürütülmelidir.

Bu mücadele Türk — İş'in yakından tanınmasından, Türk - İş'in eyleminin dikkatle izlenmesinden, bu kuruluşun gerici yüzünün devrimcilere ve işlere gösterilmesinden geçecektir. Türk — İş ile ilgilenmeli, onu her yönüyle tanımalı, teşhir etmeliyiz.

Geçen günler zarfında Türk-İş tarafından düzenlenen, Avrupa Ekonomik Topluluğu (Ortak Pazar) çerçevesinde işgücüne ilişkin sorunların ana sorun olarak işlendiği seminerler dizisi bazı gerçekleri bir kere daha bütün çıplaklığıyla ortaya dökmüştür.

Seminerlerde konuşmacı olarak bir istisna hariç Avrupalı «dostlarımıza» yer verilmişti. Bunların da iki tanesi gözde sendikacı idi.

İlk anda görülen, Türk — İş kanalıyla Türkiye işçilerinin meslekî hareketini yozlaştırma çabaları iyice açığa çıkmış bulunan Amerikalıların yanısıra veya onların yerine Avrupalı kapitalistlerin kendilerine sadık bir kısım Avrupalı sarı sendikacıları köprü olarak kullanmak suretiyle bu yöndeki emellerini plânlı bir biçimde uygulamaya sokmaya başlamış olmalarıdır. Misafir sendikacı seminerciler bütün çabalarına rağmen bu asli görevlerini gizlemeyi başaramamışlardır. Hatta o kadar ki, bunlardan bir tanesi, AET için de patronlarla omuzomuza görev yüklenmiş olan bu kuruluşun merkezi örgütlerinden birinin baş görevlilerinden bir Hollandalı «sendikacı», bir an için nerde konuştuğunu unutmuş olmalı ki, ağzının suyu aka aka, Güney Avrupa ülkelerinde bir işgücü rezervuarı» keşfedildiğinden söz etmekten kendini alamamıştır. Gerçekten bizim ülkemiz dahil olmak üzere Güney İtalya, Yunanistan gibi ülkelerdeki gizli ve açık işsizlik gibi iktisadî gerilikler, Avrupalı patronlar kadar onlara satılmış sendikacılar için de «rezervuar »sözüyle dile getirebilecek bir olgu, onların iktisadî sömürme faaliyetlerinin başlıca dayanağıdır.

Türk işçilerinin çıkarları ile bir kısım Avrupalı sarı sendikacıların çıkarları arasındaki çelişme çok belirgindir. Bu sendikacılar, kendi ülkelerinde yabancı işçilerin haklarını savunan ve onları ırkçılık kılıfı ardında tecrid etmeye çalışan patronlarla mücadele eden gerçek sendikacılara cephe almakta ; yasama organlarını kendilerinin temsil ettikleri sınıflararası işbirliği politikasının dayanaklarını hazırlamaya yöneltmektedirler. İşgücü talepçisi ülkelerin bir kısmında yabancı işçilerin, yalnızca, dahilî işgücü arzının yokluğu görülen işkollarında ve işlerde (yani düşük ücretli, ağır ve aşağılık görülen işlerde) çalıştırılmasına dair çıkarılmış bulunan kanunlar ; geniş öçüde bu sözde sendikacıların marifetlerinin sonucudur.

Gerçekleri görmemeleri için çok sistemli bir «eğitim»den geçirilmiş bulunan Türk—İş'e bağlı bir kısım sendika yöneticileri de her zamanki alışkanlıkları içinde Batıdan gelen bu misafirleri her derde deva kurtarıcılar olarak görmektedirler. Seminer boyunca yabancı konuşmacılara yöneltilen sorular bu mahmurluğun en iyi belirtileri olmuştur. Tekelci patronlar adına konuştuğu aşikâr olan bu insanlardan Türkiye işçilerinin çıkarlarına çözüm olabilecek kararlara ilişkin sorular sorulmuştur. Bu, koyunun kuzuları na nasıl bakacağını kurttan öğrenmesi gibi bir şeydir.

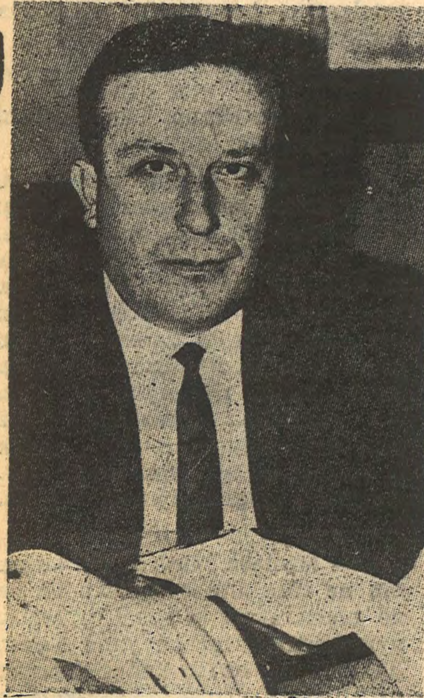
Amerikan tipi sendikacılığın lideri Seyfi Demirsoy

Aslında, çağrılan bu sendikacıların Avrupa işçi hareketini temsilden çok uzak bir örgütün mensupları olduğunu da iyice tespit etmek gerekir. Konuşmacılar arasın da Belçikalı bir sendikacı da yer almıştır. O da, yukarda sözü edilen Hollandalı sendikacı gibi, Avrupa İşçi Sendikaları örgütünün mensubu, genel sekreteridir. Bu örgüt, Avrupa ülkelerinde **Uluslararası «Hür» İşçi Sendikaları'na** bağlı sendikaların birleşmesiyle kurulmuştur. Amaç, Avrupa ölçüsünde tröslerin, sermayedarların dayanışma ve işbirliği hareketinin karşısına işçilerin dikilmesini önlemektir. «U.H» İSK ise bilindiği gibi Dünya sendika Federasyon'unun komünistlerin eline geçtiği vaveylasıyla ondan ayrılan sarı sendikaların kurduğu, merkezi Amsterdam'da olan bir uluslararası kuruluştur. «U.H» İSK Avrupa'nın bir kısım ülkelerinde çok zayıf bir işçi topluluğunu bünyesinde bir araya getirebilmiştir. Fransa'daki sendikalı işçilerin ancak % 15'i bu konfederasyonun üyesi olan FO'nun üyesidir. İşçilerin yarıya yakını CGT'nin, % 20 kadarı da nisbeten bağımsız bir tutumu olan CFDT'nin üyesidir. İtalya'da ise CGL sosyalistleri de topladığı için solun CGT'ye nazaran daha geniş bir kesimini toplamakta ve İtalya'nın en büyük işçi kuruluşu olarak durumunu muhafaza etmektedir. İtalya'da ikinci büyük işçi örgütü olan Hıristiyan İşçi Sendikaları, patronların ve dolayısıyla U«H» İSK'nun tam olarak onaylayabileceği bir çizgi izlemektedir. Diğer Avrupa ülkelerinde de U«H» İSK'ya bağlı olmayan çeşitli sendika merkezleri önemli sayıda işçiyi bünyelerinde toplamışlardır. Bunlar içinde yalnızca Almanya'da II. Dünya Savaşı öncesinde güçlü sol sendikaların dinamik kadroları mevcutken Hitler'in kıyımına uğramışlar ve bugün Amerikan egemenliğinin baskısı altındaki Almanya'da işçiler yeniden doğuşlarını gerçekleştirmekte güçlüklerle karşılaşmaktadır.

Avrupa «Hür» İşçi Sendikaları Konfederasyonu genel sekreterinin konuşmasının sonunda bir dinleyici tarafından başında bulunduğu örgütün Avrupa işçilerini temsilden uzak bulunduğu hatırlatılmış ; bu yüzden Avrupa ekonomik birliğinin söz konusu örgütle iş gördüğü için işçilerin görüşlerinin etkili olmadığı çürük temeller üzerinde kurulmak istendiği belirtilmiştir. Gerçekten de bugün Avrupa da sermayedarların ve tröstlerin egemenliğindeki birliğe «hayır», fakat işçilerin egemenliğindeki birliğe «evet» diyen gerçek ve güçlü sendikalar Avrupa Birliği hareketinin dışında tutulmaktadır. Konuşmacı bu soruya cevabını açıklarken eğer hiç bir sıkıntı duymamışsa, kendi-

Sendikacılar toplantısı

sinde, temasta olduğu yerli sendikacılar tarafından Türkiye'de kamuoyunun tutum ve uyanıklığı konusunda kendileri bakımından çok iç açıcı bir intiba uyandırılmış demektir. Zira, verdiği cevap gerçekleri pervasızca gizlemeye kalkışmanın tipik bir örneği olmuştur. Avrupa ülkelerinde Amsterdam'a bağlı sendikaların gücünü iddia ve ispata çırpınırken, örneğin Fransa'daki zayıflıkları Fransız sendikacılığının geriliğine bağlamıştır. Pes doğrusu! Daha

Türk — İş'in yeni hamisi Seyfi Öztürk

1870'de ilk bağımsız işçi iktidarı olan «Komün»ü yaratan 1936'da Front Populaire'i kuran, Mayıs - Haziran 1968'de burjuvazi iktidarını uçurumun eşiğine getiren, De Gaulle'ün düşüşüne yol açan bir sendikacılık geri! Fakat Kongo katillerinin sadık hizmetkârlarının yönettiği Belçika'daki sarı sendikacılık ileri!

Gerçekte Avrupa'nın bağımsız sendikalarının hangileri olduğu sorusu bizi çok ilgilendirmiyor ama, Ortak Pazar'ın baş savunuları arasında Türk—İş'i görmek Türkiye işçileri adına tahammül edilmez bir şey...

Türkiye işçilerini istediği gibi sömüremeyen Avrupa sermayedarlarına bunun yollarını açmak, kolaylıklar sağlamak Türkiye'nin bir işçi sendikaları konfederasyonuna mı düşer? Ortak Pazar'ın diğer olumsuz ve yıkıcı yanları bir tarafa, Türkiye işçilerinin kendi yurtlarının efendisi olmak olanakları uzun bir süre için ellerinden alınmak istenmektedir. Bu, nasıl görmezlikten gelinebilir? Ortak Pazar'a üye olmamızın başka anlamı var mıdır? Misafir sendikacılardan biri, konuşmasında, artık işçilerin fabrikaların ayağına değil, fabrikaların işçilerin ayağına geleceğini ileri sürmüştür. Fabrika orada veya burada olsun, kimin fabrikasıdır? Türkiye halkının mı, Avrupa tekelci sermayesinin mi? Bu, orada veya burada, ama daima yabancılar için çalışacak işçilerimizin alın terlerinin Avrupa tekellerine peşkeş çekilmesi olmayacak mıdır?

Toplumumuzda dün okulları kapatarak milli eğitim davasını çözebileceğini sananlar çıkmıştı. Bugün de işçilerimizi yabancılara peşkeş çekerek sosyal davamızı çözmeye çalışanlar türemiştir. Türk—İş yöneticileri, Ortak Pazar'a girdiğimiz takdirde, işçilerimizin Avrupa'ya gitmeleri için yol paralarını ve diğer masraflarını ödemekten kurtulacak olan Avrupalı patronların kârlı çıkacaklarını görmemektedirler. Belki de bu, işlerine gelmektedir.

Sorunun diğer bir yönü daha vardır. Türk—İş gibi güçlü ve olanakları bol olan bir kuruluş, Ortak Pazar—Türkiye ilişkilerinin gerçek yüzünü öğrenmek için kolayca Türkiye'nin düşünen insanlarına başvurabilir; onlardan gerçeği öğrenerek tutumunu tespit edebilirdi. Herhalde bunun için Avrupalı sarı sendikacılara akıl danışması gerekmezdi. Öyle değil de, böyle davranması olması, Türk—İş'in gerçek yüzünü ortaya çıkarmıyor mu? Türk—İş'in bilinen yüzü, bu olayda bir daha ortaya çıkan gerçek yüzü, bir sarı sendikanın çirkin yüzüdür.

Ankara Hukuk Fakültesinde Seçimleri devrimciler kazandı

Bugüne değin gericilerin yönetiminden kurtulamıyan Hukuk Fakültesinde bu yıl Devrimciler yönetim kurulu seçimlerini kazanmakla son kaleyi de ele geçirerek üniversite ve yüksek okullarda devrimcilerin zaferini pekiştirmişlerdir.

Başkanlık seçmlerini ise bütün gericilerin desteğiyle ortanın solu başkan adayı kazanmıştır. Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu yöneticilerinin gerici tutumunun sebep olduğu bu durum devrimcilerin zaferine gölge düşürmek şöyle dursun, aksine daha da sağlamlık kazandırmıştır.

Öğrenci Derneği ilk toplantısından sonra, başkanın da imzaladığı aşağıdaki bildiriyi yayınlamıştır.

Arkadaşlar,

İki yıl önce işbirlikçi iktidarın adamları derneğimiz yönetimini çeşitli oyunlarla ele geçirmişlerdi.

Örgüt bayrağımız, toplu namazlardan sonra girişilen şeriat mitinglerinde boy gösterdi.

Devrimciler, uzun ve sabırlı çalışmalarıyla dışarda olduğu gibi fakülte içi mücadelede de en ön safları tutmasını bildiler.

Biz, gençliğin görevinin halkımızın bağımsızlık ve demokrası kavgasının meşalesini kitlelere ulaştırmak olduğuna inanıyoruz.

Bu kavgada, Amerikan emperyalizmine ve onun yerli ortakları olan işbirlikçi burjuvazi, feodal ağa — mütegalibe takımına karşı işçiler, köylüler, başta olmak üzere, tüm millici güçler, tüm yurt severler saf tutmak zorundadırlar.

Türkiye'nin Mustafa Kemal'in çizdiği Misak-ı Millî sınırları içinde iktisadi, siyasi, askeri, kültürel her bakımdan bağımsızlığını savunanlar, ağalığa karşı köylüyü özgür vatandaş payesine ulaştırma mücadelesine inanlar, bu mücadeleyi yürütenler, aynı devrimci saflarda birleşmek, kavgaya daha bir güç katmak zorundadırlar.

Bunun dışında, devrimci saflarda bozgunculuk yapan her türlü bölücü ve tutucu akıma amansızca karşı koyacağız. Devrimci saflarda gerici unsurları safra atar gibi atacağız.

Emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı kavgamızı yılmadan, korkmadan sonuna kadar yürüteceğiz.

Yaşasın devrimcilerin çelikten dayanışması...

Kahrolsun işbirlikçiler...

Konya'da devrimci gençlere baskı yapılıyor

Son bir ay içersinde ilimizde devrimci gençler tarafından kurulan Konya Gençlik Birliği'nin kuruluş çalışmalarını bitirir bitirmez devrimci eylemlere başlaması Konya'da emperyalizmin işbirlikçilerini korkutmuş işbirlikçilerin yayın organı olan Cuma günleri kırmızı başlık, diğer günler siyah başlık atan Yarın gazetesi hemen aleyhte yayınlara başlamış, polisi de kendilerine uydurarak sindirme hareketlerine girişmişlerdir.

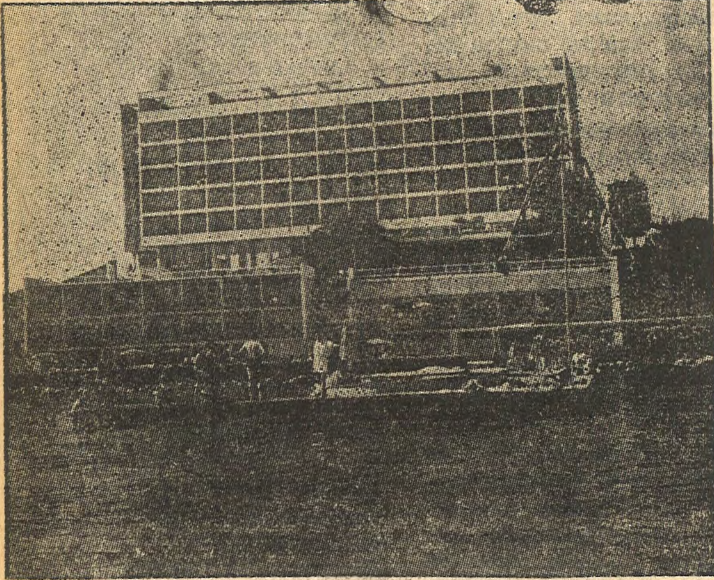
Daha önceden İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini satanlar dövülmek istenmiş, öğretmen boykotu sırasında bildiri dağıtan devrimci öğrencilere polis tarafından baskı yapılmış, öğrenciler uzun müddet nezarete alınarak bekletilmiştir. Selçuk Eğitim Enstitüsünün düzenlediği bir gecede gericiler birlik üyelerine saldırmışlar, orayı da karıştırmışlardır.

Son olarak, Sümerbank Krom—Magnezit Fabrikasında sarı sendikayla işbirliği yapan faşist yöneticeler tarafından ü devrimci işçinin işten atılmaları üzerine devrimci gençler hemen asgari ücretlerin uygulanmasını, işçilere çocuk zammının verilmesini ve sarı sendika olan Cimse — İş'i protesto eden bir bildiri yayınlamışlardır. Bu bildirileri fabrika önünde alan işçiler bildiriyi çok iyi karşılamışlar ve birbirlerini uyarmaya başlamışlardır. İşçilerdeki devrimci potansiyelin artmasından korkan faşist fabrika yöneticileri derhal polis çağırmışlar, bildiri dağıtan 10 devrimci genci yakalatmışlardır. Poliste 14 saat tutuklu kalan öğrencilere baskı yapılmış, bazıları dövülmüştür. Bu arada yemek ve sigara temin etmek isteyen 2 arkadaşları da hemen tutuklanmış, dövülmüşler ve mahkemeye verilmişlerdir. Derneğin başkanı olan Yılmaz Demir ise sabaha kadar karakolda bekletilmiş, copla dayak atılmış, üzerine bekçiler binerek gezdirilmiş ve bıyıkları yolunmuştur.

Kanun bilmeyen bu kanun adamları gençlerin üzerinde bulunan İŞÇİ-KÖYLÜ bağış makbuzlarını, özel mektuplarını ve İTÜ'nün yayınlamış olduğu Dosttan Dosta Deyişler adlı kitabı almışlar ve mahkemeye vermişlerdir. Polisler gençlere devrimci eylemlerinden vazgeçmeleri için baskı yapmakta, onları, gözlerinizi oyacağız, döveceğiz, diye durmadan tehdit etmektedirler. Fakat devrimci Konya gençleri bağımsızlık ve demokrasi için sonuna dek mücadele edeceklerine ant içmişlerdir. Onları emperyalizmin işbirlikçileri ve kiralık adamları yıldıramaz ve yıldırmayacaktır.

DİSK'i bekleyen görevler

13 Şubat 1967 de 4 sendikacı tarafından kurulan Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu nun (DİSK) 3. Genel Kurulu 12 Şubat 1970 de Çınar Otel'inde başlıyacaktır. DİSK, kuruluşundan bu yana, özellikle son iki sene içinde işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesinde oldukça önemli bir yer tutmuştur. Türkiye'nin diğer büyük konfederasyonu TÜRK - İŞ'in emperyalizmin işçi hareketi içindeki temsilcisi durumunda olduğu düşünülürse, DİSK'i dikkatle izlemenin gereği daha iyi ortaya çıkar. Önümüzdeki kongre, DİSK'in bu güne kadarki tutumunda önemli değişiklikler yol açacağa benzememektedir. Fakat bu kongre sonunda geçtiğimiz 4 yıla kıyasla DİSK'in daha aktif olması beklenebilir.

«Devrimci» DİSK'in kongresinin yapılacağı Çınar Otel!

BUGÜNKÜ DURUM

DİSK, ilk kurulduğu günden bu yana yavaş da olsa bir gelişme gö.termiştir. Bu gelişme özellikle Maden ve Lâstik İş kollarında ortaya çıkmıştır. Bu iş kolarında işçilerin yoğun olması, köyle olan bağlarının kopmuş olması, büyük sermaye isteyen bu sanayi dallarında işçilerin patron olma ümitlerinin çok zayıf olması bu gelişmeyi etkileyen başlıca nedenlerdir.

Maden ve Lâstik-İş kollarında sağlanan bu gelişmenin diğer iş kollarında gösterildiği söylenemez. Bugün DİSK'e bağlı 12 örgütün yarıya yakını bir tabela sendikası olmaktan öteye geçebilmiş değildir. Bunun dışında kurulup kapatılan sendikaları da bu bölümde anmak gerekir.Anoak genel görünüş DİSK'in gittikçe geliştiğini, buna mukabil TÜRK-İŞ'in gittikçe za yıfladığını ortaya koymaktadır.

DİSK'i kuran sendikacılar aynı zamanda TİP'in de kurucusudurlar. Ancak TİP'in tarihinde olumlu rol oynadıkları söylenemez. Uzun süre Aybar oportünizminin en sadık müttefiki olarak proleter devrimcilerine karşı mücadele etmişlerdir. Bu dönem boyunca sendika - parti ilişkilerinde genellikle sendikayı partiye hakim kılma eğilimi taşımışlar, özellikle partinin sendika işlerine karışmasına müsade etmemişlerdir. Bu nedenle işçilerin ekonomik ve demokratik mücadeleleri salt sendika işi olarak kabul edilmiş ve bu mücadelelerde partinin yönetici rolü tanınmamıştır. Diğer yandan TİP'in gerçek bir proletarya örgütü olmayışı da bu tutumda önemli rol oynamıştır. TİP'in oportünist yöneticileri hiçbir zaman işçilerin demokratik mücadelelerine karışmak stememişlerdir. Tam tersine; işçi direnişlerine partinin adının karıştırılmamasına son derece dikkat etmişlerdir.

DİSK yöneticilerinin parti için deki tutumları sendikal mücadeleye de yansımıştır. Sendikal mücadelede TÜRK - İŞ'e kıyasla çok daha ilerici bir tutum takınmalarına rağmen, genellikle uzlaşıcı olmuşlar ve en sert mücadelelere, işçilerin kendi sendikalarına geçmek üzere olduğu dönemlerde girişmişlerdir.

İŞÇİLER ve YÖNETİCİLER

DİSK'e bağlı sendikaların işçi temsilcileriyle yaptığımız konuşmaların sonuçlarından biri şudur: İşçiler, DİSK'in kongresinden gereğince haberdar edilmiş değiller-dir, fakat kongreyi izlemek istiyorlar. Yöneticilerle yaptığımız

Devamı 13. Sayfada

SORULAR

1 — DİSK'in önümüzdeki görevlerinin neler olduğunu söyler misiniz?

2 — Genel Kurul da Genel grev, dayanışma grevi haklarının elde edilmesi yolunda mücadele için karar alınmasından yana mısınız?

3 — Haftalık iş satlerinin kısaltılması için mücadele edilmesi yolunda karar alınmasından yana mısınız?

4 — İŞÇİ KÖYLÜ gazetesinin desteklenmesi yolunda karar alınmasından yana mısınız?

5 — Gençlikle dayanışmanın sağlanması yolunda karar alınmasından yana mısınız?

6 — Yeni hazırlanan sendikalar ve toplu sözleşme kanun tasarısına karşı mücadele açılmasından yana mısınız? Bu mücadelenin ne yolla olmasını istersiniz?

7 — DİSK'in işçiye politik bilinç verme konusunda yeterli çalışmalar yaptığı kanaatinde misiniz?

8 — Disk'e bağlı kuruluşların yapılarının demokratik olduğuna inanıyor musunuz?

RIZA KUAS

DİSK II. Başkanı

1 — İşçi sınıfını politik bilince ulaştırmak.

2 — Evvelden beri bunlar için mücadele etmekteyiz. Elbette

3 — Elbette.

4 — 3 - 5 kişi para koyup bir gazete çıkarırsa bu ortak bır çalışma olmaz. Türkiye çapında illerde birliğe dayanan bir gazete çıkarılırsa evet.

5 — Yüzde yüz yanayım.

6 — Anayasaya ters düşen görüşün mahsulü verilmiş gösterilen hakları geri almaya çalışan Türk-İş'in egemonyasını kurmaya çalışan faşist bir kanundur. Mitingleri yürüyüşler ile gerekirse meclisin önüne kadar gidecek.

7 — Elbette hiç şüphesiz imkânlarda mitingde yapılmaktadır.

8 — Evet.

KEMAL SÜLKER

DİSK Genel Sekreteri

1 — İşçi sınıfının daha yoğun şekilde kendi ideolojisine sahip çıkmak ve eylem içinde türk toplumunun bugünkü üretim ilişkilerinden kurtulması yolunda çalışmak.

2 — Elbete kara rtasarısı hazırlığın var.

3 — Genel Yönetim Kurulu, iş satlerinin kısaltılması, 45 - 43 saate indirilmesi yolunda toplu sözleşme mücadelelerinde mücadele verilmesini istemiştir. Mücadele henüz başarıya ulaşmış değildir. Önümüzdek idönemde de devam edeceğiz.

4 — İŞÇİ KÖYLÜ gazetesi bu günkü ortamda yeterli bir organ değildir. Gazete olarak beğeniyorum fakat yeterlideğil daha geliştirilmiş ve gerçekten İşçi Köylü kardeşliğini somut şekilde ortaya koyarak bir genel çalışmayı içeren bir gazetenin kurulmasını can istiyorum.

5 — Gençlik kavramının aydınlığa çıkması lâzım çünkü bu günkü gençler bir tek topluluk halen de değiller. Öğrendiğime göre belli bir strateji de birleşememektedirler. Bu nedenle tüm gençlikle işbirliği zaten mümkün değil. DİSK'in ilkelerine ve amaçlarına aykırı düşmeyen bir strateji üzerinde birleşebileceğimiz genç arkadaşlarla beraber olmak iş ve güç birliği yapmak bir devrimcinin vazgeçemiyeceği bir dayanışmadır.

6 — Mutlaka. Getrilen tasarının ne türk amme hukuku ile ne de uluslararası çalışma mevzuatıyla bağdaşır hiç bir yanı yoktur. Bir kere bir birine karşıt görüşler nedeniyle ayrılmış Sendikaların kurdukları birbirlerine karşı yürüttükleri mücadele organlarını hükümetle iş birliği halindeki örgütün denetimne sokmak amacı güdüyor. Geniş ölçüde işçi sınıfı parçalayıcı niteliktedir. Ve genel iş kolunda çalışanları işçilik sıfatlarını kaldırmayı öngörmektedir. Bu da 1000.000 lerce işçinin direnişini davet edecktir. Grev hakkına 90 gün erteleme yetkisini bakanlar kuruluna tanıyan bu tasarı toplu sözleşme müzakerelerinde işverenin kabul etiği bazı hakarı vermemeye başadığı zaman greve gidilmesinide önlemektedir. Biz tasarıyı işçilere indereceğiz. Amaçlarını çırıl çıplak gözler önüne sereceği ve mücadelenin nasıl yapılması gerektiğini işçi tabanını kendisi tayin edecektir.

7 — Bu günkü imkânlarla işçiye politik bilinç vermeyi sendikalar aracılığıyla yürütmekteyiz. DİSK'in özel eğitim kadroları ve eylemler düzenleyecek militanları bulunmadığı için kişi olarak arzuladığın çalışmaları yapamıyoruz.

8 — Evet

işçiler DİSK'ten ne bekliyor?

SORULAR!

1. DİSK'in bugünlerde genel kurul toplantısı olduğunu biliyormusunuz?
2. Genel Kurul toplantısını izlemek istermisiniz?
3. DİSK ile TÜRK - İŞ arasıdaki farklar sizce nelerdir?
4. DİSK'e bağlı sendikalar diğer sendikalardan farklı olarak işçiye neler sağlamaktadır?
5. Sendika yöneticilerinin seçiminde işçiler yeteri kadar söz sahbi olabiliyormu?
6. İşçilerin bağlı bulundukları sendikaların çalışmalarını kontrol etme ve ona yön verme imkânı varmıdır?
7. Sendikamızın işçileri eğitme yönünde çabası varmıdır? Varsa sizce yetrli midir?
8. Sendika gazetesi işçiler arasında ilgi görüyor mu? Neden?
9. Sendikaların politika ile uğraşmaması gerektiğini söyleyenler var, bu görüşe katılıyor musunuz?
10. Sendikaların politika ile uğraşmasından ne anlıyorsunuz?
11. Sosyalizm deyince ne anlıyorsunuz?
12. Gençliğin Amerikan Emperyalizmine karşı mücadelesi hakkında ne düşünüyorsunuz?
13. Köylülerin toprak işgalleri hakında ne düşünüyorsunuz?
14. Benimsediğiniz siyasi parti veya akım varmıdır?
16. Genel grev ve dayanışma grevi hakkının elde edilmesi yolunda mücadele açılması için karar alınmasını ister misiniz?
17. Haftalık iş satlerinin indirilmesi yolunda bir mücadele kararı alınmasını ister misiniz?
18. İşçi - Köylü Gazetesinin desteklenmesi yolunda karar alınmasını ister misiniz?
19. Devrimci gençlerle sendikaların dayanışması yolunda bir karar alınmasını istermisiniz?

Belirtmek istediğinz başka düşünce ve dilekleriniz var mı?

1. Bilmiyorum.
2. İsterim
3. İkisi de aynı paralelde.
4. Kültür eğitimi.
5. Olamıyor.
6. Yoktur.
7. Var. Fakat. yetersiz. İdeolojik eğitim yapmıyorlar.
8. Paket yapmak için ilgi topluyor.
9. Hayır, işçi meselesi politika ile hallolur.
10. Gerçekte işçi iktidarı için politika yapan sendka yoktur.
11. İşçi - Köylü iktidarının demokratik yoludur.
12. Destekliyorum ama yetersiz.
13. Elinde ekecek toprağı olmayan köylü başka ne yapar?
14. Böyle bir parti yok. Demokratik Devrim.
15. Okuyorum.
16. İsterim.
17. İsterim.
18. İsterim, cânı gönülden.
19. İsterim.
Köy enstitülerinin kurulması için gerekli mücadelenin verilmesin. Gu kararı TÖS. hükümete bldirmelerini.

TÜRK SOLU. Kongreden önce ekipler halinde DİSK'e bağlı işyerlerinde bir soruşturma yapmıştır. Genellikle mücadele vermiş işyerlerinde yapılan soruşturmanın devamını gelecek sayımızda yayınlayacağız.

EMAYE TAŞ TEMSİLCİLERİ

1. Bilmiyorum.
2. İsterim.
3. Türk - İş patroncu sarı sendikadır. DİSK devrimci bir sendikadır.
4. İşçinin hakkını aramaktadır.
5. Oluyor.
6. Vardır.
7. Vardır. - Değildir.
8. Evet. Çünkü işçinin dertlerini kısmen yansıtır.
9. Hayır.
10. İşçiye iyi şeyler sağlamak.
11. Sömürünün ortadan kalkmasını anlıyorum.
12. Gençliğe hak veriyorum.

genel greve EVET!

13. Dâvalarında haklıdırlar.
14. CHP
15. Bazen okuyorum.
16. Evet.
17. Evet.
18. Evet.
19. Evet.

Sendikanın işçi sınıfının yararını çalışmasını istiyorum.

RABAK TEMSİLCİSİ

1 — Hayır
2 — Evet.
3 — Var. İşçi hakları üzrine DİSK daha yeni ve devrimci tutumda ve daha çok işçiden yana.

4 — Toplu sözleşme sağladı, Demir - Döküm, Singer, Gamak, Magirus olaylarında işçinin yanında yer almıştır.

5 — Söz hakkı alabiliyor, ancak bu kendi sendikalarında yapılabiliyor.

7 — Sendikaları, Türkiyede gelir dağılımı, İş Kanununu, Anayasa ve başka konularda seminer düzenliyorlar. Ancak bu eğitimin daha fazla yapılması gereklidir. Şimdi haftada üç gün DİSK Salonunda bu seminerler devam etmektedir.

8 — Onbeş günde bir çıkan sendika gazetesi dağıtım ve yazıların yetersizliğinden ilgi görmemektedir.

9 — Evet, katılıyorum. Bu davranışın zararlı olduğunu, sendikaların karışmasından TİP'in dağılmak üzere olması, doğrulamaktadır. Sendikacılar eğitimsizdir, bir haftalık seminer yetersizdir. Avusturya, İsviçre'de, 1, 3, 10 aylık seminerlerden sonra sendikalar aynı zamanda parlemento gayesi olabilmektedirler. (Temsilci, politika sözünden parlementer çalışmayı anlamaktadır.)

— Buradaki iş bırakılıp Ankaraya gidilmektedir. Bu yüzden grev, sözleşme gibi mahalli işler aksamaktadır. Bu yüzden TİP'den çözülme çok kolay olmuştur.

İşçi-Köylü'nün desteklenmesine EVET!

11 — Bir memleketin sosyalist olması. o memleketin kişilerinin insanca yaşamasını sağlayacak bir düzenin gelmesi demektir. Toprak ağası ile köylü, işçi arasında insanca yaşantı bakımından fark olmaması gerekir. Ancak diğer partiler bu fikirlerimizi halli ürkütmek amacı ile komünizm olarak tanıtmaktadırlar.

12 — Gençliğin fikir ve eylemlerine hak veriyorum.

13 — Bu memleketteki uyanışı gösterir.

14 — TİP'in son davranışlarından ve idare kadrosundaki kişilerden soğudum. 1963 de 274 - 275 nolu Toplu Sözleşme Ve Grev Kanunlarını çıkartan Ecevit üzerinde daha çok duruyorum, kişi olarak konuşmalarında işçi sınıfndan en fazla bahseden politikacı olması da bence iyidir. Herhangi bir partiye kayıtlı değilim. Hakiki sınıf partsinin TİP olması gerekirdi.

15 — İşçi - Köylü Gazetesini benimsiyorum, dağıtımına yardımcı oldum ve oluyorum.

16 — Bu karar için mücadele açılmasını yararlı bulurum.

17 — Bu kararın alınmasını isterim, haftalık iş saatının 45 den 40'a inmesi gerekir.

18 — İşçi - Köylü'nün desteklenmesi uygundur.

19 — Devrimci gençlerle sendikaların dayanışması gereklidir.

DEMİR DÖKÜM

1 — Evet.
2 — Vaktimiz olursa.
3 — Disk'in devrimci olması
4 — Türk - İş sarı sendikaları barındırmaktadır, Bunlar daha çok işverene yakındır.
5 — Bugüne kadar hayır.
6 — Zayıftır, istenilen aşamaya ulaşılmamıştır.
7 — Sendikal eğitim yetersizdir.
8 — Evet görüyor, çünkü işçinin beklediği konular bu gazetenin kapsamındadır.
9 — Evet katılıyorum. Politik yönü hatadır. Sendikaları partiler üstünde ve sanainin belkemiğidir.

Her partiye memleketin bünyesine uygun olarak baskı yapar.

10 — Bu kendi görevinin dışına çıkmısıdır. Sendikalar ağırlıklarını nereye koysalar zaten orayı çökertirler. Ancak bugün kendilerinin iktidara geçmesi için ortam mevcut değildir.

II — Sosyalizm Türkçe değildir. birşey anlamıyorum. Bugünkü şeyimizle bir ilgisi yoktur. Herkesin bir sanatı vardır, herkez onunla uğraşsın.

12 — İşyerinde hak ve hukuku alıp hür olarak çalışmak idealimizdir. Bunun dışındaki fikirler arkadaşlarımızın şeyi olamaz. (Bu sırada işçilerden Sahri Mert «Bu kavatların gelmesine taraftar değiliz, gelmelerini istemiyoruz», diye bağırmıştır.)

13 — Köylünün derdi ayrıdır. (Yine Sabri Mert «Köylü haklıdır, geçinemiyor, toprak istemesi hakkıdır.», diye sert bir çıkış yapmış, diğerleri onu tasvip etmişlerdir.)

14 — Cevap vermekten kaçındı.

15 — Hayır, okumuyorum.

16 — Genel grev ve dayanışma grevleri bünyeye uygun değildir. Davalar adilane halledilsin. böyle bir mücadeleyi iyi birşey olmadığı için tasvip etmiyoruz. Örneğin, Ulaş - İş vatandaş zor duruma düşürmüştür. (İşçiler bıyık altından temsilciye gülerek, sözlerini tasvip etmediklerini ortaya koydular)

17 — Evet bilhassa ağır sanaide gereklidir.

18 — İstemeyiz, çünkü amacı iyi birşey değildir.

19 — Talebeler, yani yarın idareci olacakları, bugünden, yarınki yerlerini düşünmeleri bu yüzden sendikalarla temasları iyidir.

DÜŞÜNCE VE DİLEKLERİ: Bu cevapların unutulması, kendisinin dileğidir.

Devrimci sendika hareketi

Önümüzdeki günlerde yapılacak olan DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) Genel kurul toplantısı Türkiye'deki işçi sınıfı hareketi bakımından dikkatle izlenmelidir. Türkiye devrimci hareketinin daha ileri aşamalar kaydetmesi ve işçi sınıfımızın bugün içinde bulunduğu dağınık ve geri durumdan kurtulması için DİSK'e çok önemli görevler düşmektedir. Özellikle İstanbul, Zonguldak, Ereğli gibi işçilerin yoğun bulunduğu bölgelerde DİSK bugüne kadar yürüttüğü pasif politikadan ayrılmak ve işçi sınıfını politik mücadele alanına sokmak göreviyle karşı karşıyadır.

DİSK'in meseleleri ve bu meselelerin çözümlerine geçmeden önce sendikaların ne olduğu konusuna kısaca değinelim.

Sendikalar Nedir?

Sendikaların en genel tarifi şöyle yapılmaktadır: Sendikalar, işçilerin bir araya gelerek kurdukları bir birliktir. Sendikalar, işçilerin haklarını savunan ve patronlara karşı işçi sınıfının çıkarlarını savunan birlikler şeklinde teşekkül ederler.

Marx'ın bu konuda neler dediğine bir bakalım:

«İşçiler tarafında biricik sosyal kudret onların **kitlesidir.** Ne var ki, kitlenin kudreti **birlik yokluğu** yüzünden kırılmaktadır. İşçilerin dağınıklığını doğurup devam ettiren, aralarındaki kaçınılması imkânsız rekabettir. Sendikalar, herşeyden önce, işçilerin bu rekabeti ortadan kaldırmak yahut hiç olmazsa kısmak, kendilerini hiç olmazsa basit köleler durumunun üstüne yükseltecek mukaveleye dayanan iş şartları koparmak için gösterdikleri spontane teşebbüslerden doğmuştur.

Sendikaların faaliyeti yalnız meşru değil, aynı zamanda zaruridir. Şimdiki istihsal tarzı devam ettiği sürece bundan vazgeçilemez. ...Sendikalar her ne kadar sermaye ile iş arasındaki günlük küçük çapta mücadeleler için elzem iseler de, ecirlik sisteminin ortadan kaldırılmasını çabuklaştırmağa yarayan organize güç olarak çok daha önemlidirler. ... Sendikalar, şimdiye kadar sermayeye karşı münhasıran mevzii ve anlık mücadeleleri göz önünde bulundurmuşlardır... Bunun için kendilerini **genel sosyal ve politik hareketlerin fazlasıyla dışında tutmuşlardır.** (1) (altları tarafımızdan çizildi E. İ.)

"Savaş okulları" olarak sendikalar

İşçi sınıfının kollektif mücadelesini yürütebileceği bir alandır sendikalar. İşçiler birleşmeyi, birlikte mücadele etmeyi sendikalardan öğrenirler.

«Grevler» diyor Engels; işçi sınıfının kaçınılmaz olan büyük mücadeleye kendisini hazırladığı savaş akademileridirler. «...Savaş Okulları olarak sendikalar, kaçınılmaz unsurlardır. İçlerinde işçilerin cesaretleri gelişir.» (2)

Ayrı ayrı sendikalarda işçilerin örgütlenmesi meseleyi halletmez. İşçiler, sendikaların birleştikleri daha geniş örgütlerde toplanmalıdırlar. Bunlar, şüphesiz Konfederasyonlar olacaktır.

Sendikaların meseleleri

Bu konu ile ilgili üç meseleye dokunacağız.

1 — Gerici ideolojilere karşı mücadele: Türkiyede sınıf mücadelesinin uzun bir geçmişi vardır. İşçi sınıfının mücadelesi güçlendiği ölçüde egemen sınıfların gerici ideolojileri işçi sınıfına benimsetme çabası artmıştır. Egemen sınıfların bu konuda en geçerli aracı, anti - komünizm silâhıdır. Özellikle Amerikan emperyalizmi Türkiyeye girdikten sonra anti - komünizm silâhı daha yaygın bir tarzda kulanılmaya başlanmıştır. Bununla sıkı sıkıya bağlı olarak dinî inançlar sömürülmeye ve işçi sınıfının bilinçlenmesi önlenmeğe çalışılmaktadır. Egemen sınıfların denetiminde olan gazeteler, dergiler, sinemalar, radyolar en etkili araçlar olarak işçi sınıfını gerici ideolojilerin etkisi altında tutmaktadır. Bu arada işçi sınıfı içinde hâkim sınıfların bir aracı olan sarı sendikalar da bu konuda boş durmamaktadır. Bunun bir somut örneği 1968 yılında Derby Lastik Fabrikası işgalidir. O fabrikadaki patron sendikası olan Kauçuk - İş, İşçiler Lastik - İş sendikasını istedikleri için onları komünistlikle suçlamış ve Kızıl köpekler diye bildiri dağıtarak dışardan tuttuğu adamları işçilere saldırtmağa kalkmıştı.

Bu bakımdan bir sendikanın devrimci olup olmamasında kullanılacak ölçülerden biri gerici ideolojiler karşısındaki tutumudur. Devrimci bir sendika gerici ideolojilere karşı amansız bir mücadeleye girmek zorundadır. Gerici ideolojilerle savaş ve işçi sınıfının ideolojisini yani proleter sosyalizmini yaymak sendikaların başlıca ödevlerinden biridir.

2 — Hakim sınıfların baskılarına karşı mücadele: Sendikaların karşılaşacakları en önemli meselelerden birisi de şüphesiz sendikalara karşı iktidarın yürüttüğü baskı hareketidir. İktidarlar, devrimci sendikaların önüne ellerinden gelen bütün engelleri çıkartacaklardır. Sarı Sendikaların iktidarlarla işbirliği yapmaları onlara, iktidarın imkânlarından yararlanma yolunu açacaktır. Buna karşılık devrimci sendikaların her türlü taleplerine karşı alacakları cevap, dalavere ve baskı olacaktır.

Meseleler özellikle hukuki konularda ortaya çıkartılacak ve burjuvazi lehine işçi sınıfına karşı hazırlanmış anti - demokratik kanunlar devrimci sendikalar aleyhine, son damlasına kadar kullanılacaklardır. Devrimci sendikalar bu konularda uyanık olmalı ve işçileri daima bu konularda uyarmalıdırlar. Çünkü işçiler kanun hukuk bilmediklerinden sarı sendikalar ve hakim çevreler bu konularda gereken uyanıklığı gösteremiyen işçileri istedikleri gibi oynatabileceklerdir.

3 — Gerici Sendikalara karşı mücadele: Devrimci Sendikaların en belalı düşmanları şüphesiz gerici ve Sarı sendikalardır. Bugün Türkiyede işçi sınıfının çoğunluğunu gerici sendikalar kontrolu altında tutmaktadır. Fakat gelişen işçi sınıfı hareketimiz bu sendikalara gereken dersi vermektedir. Nitekim fabrikalarımızda son yıllarda patlak veren işçi direnişleri genellikle sendikal mücadeleden ve ekonomik isteklerden meydana çıkmaktadır. Bu konuda biraz açıklama gereklidir. İşçiler Türk - İş'in kendi meselelerini çözmeyeceğini kendileri; kendi deneyleri ile bulmuşlardır. (Devrimci Sendikaların tutumu daha aktif olmalı ve sürekli mücadele şeklinde cereyan etmelidir.)

Sendikaların karşılaştıkları meseleleri kısaca sıraladık. Şimdi, sendikaların - devrimci sendikaların - silâhı olan grevlerden biraz söz edelim. Çünkü grevler işçi sınıfının okullarıdır derken, bu meseleye değinmemek biraz hatalı olur kanısındayız. Çünkü Türkiye'de grevler başlı başına bir mesele olarak Devrimci sendikaların karşısına dikilmektedir.

Grevler ve sendikalar

İlk önce yine tanımlamalardan işe başlıyalım. Bu konuda Marx'ın tanımı şudur:

«Tek bir fabrikada yahut tek bir sanayi kolunda grevler, vs, vasıtasıyla fert olarak kapitalistlerden iş müddetinde bir azalış koparmağa çalışmak sırf **ekonomik** bir harekettir; (altını biz çizdik E.İ.) buna karşılık, 8 saatlik iş günü kanununun, vs. elde edilmesini hedef tutan hareket bir **politik** harekettir.» (altını Marx çizmiş) (3)

Demekki, bir fabrikada işçiler ücretlerin adilane düzenlenmesi için grev yapıyorlarsa bu ekonomik bir harekettir. Fakat ekonomik grevlerle politik grevler birbirlerinden ayrılmaz bir bütün teşkil ederler.

İşçi sınıfı hareketinin başlangıcında hakim olan grevler daima ekonomik grevler olmuştur. Ama mücadele ilerledikçe bu tam tersine işlemeye başlar. Politik grevler ilk plâna geçer ve devrimin potansiyeli yavaş yavaş yükselir.

«Politik bir grevde,» diyor Lenin, «işçi sınıfı bütün insanların en ilerisindeki sınıf olarak ortaya çıkar. Böyle durumlarda, proletarya sadece burjuva toplumunun herhangi bir sınıfı olmak durumundan çıkar, ve öncü, lider yönetici rolünü oynar. Hareketteki politik fikirler bütün kitleleri ilgilendirir. Bütün memleketin en temel, en göze çarpan politik şartlarını kapsar. Ve politik grevin bu karakteri toplumun en demokratik kesimlerini örneğin köylülüğü vb. de harekete geçirir. (4)

Demekki devrimci sendikaların görevi ekonomik mücadeleleri politik mücadeleler haline geçirmek yolunda olacaktır. Eğer bu konuda herhangi bir tereddüte gidiliyorsa veya bu mücadele önemsenmiyorsa o zaman işçi sınıfı hareketi pasifize ediliyor ve rayından çıkarılıyor demektir.

Türkiye'de bu konu, üzerinde önemle durulması gereken bir konudur. Çünkü işçi sınıfının kendiliğinden gelişen hareketi genellikle sendikaların ilerisinde gitmekte, ve sendikalar ancak iş bittikten ve masa başı meseleleri başladıktan sonra ortaya çıkmaktadırlar. İşçiler sendikanın arzusu olsun olmasın - haklarını alabilmek için fabrika işgallerine girişebilmektedirler.

Sendikaların harekete hakim olamamasından dolayı Türkiye'de üzücü olaylar çok olmuştur. Ama çok başarılı olaylar da olmuştur. Bunlardan belki en önemlisi Türk Demir Döküm Fabrikalarında iş-

üzerine düşünceler

Ezel İnanç

çiler nı işgal ve direnişidir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi Türkiyedeki grevler ekonomik grevlerdir. Bunların politik grevlere dönüşmesi, bugün devrimci sendikaların önünde duran en önemli sorundur.

Devrimci sendikacılık üzerine

Bu konu ile ilişkin olarak yine tanımlamalardan işe başlıyalım. Yine Marx'ın bir tanımı:

«Sendikalar, mevcut sistemin doğurduğu neticelere karşı küçük çarpışmalardan ibaret bir savaş yürütmekle yetinip, aynı zamanda bu sistemin transformasyonu için çalışmadıkları ve teşkilâta kuvvetlerini çalışan sınıfın nihai kurtuluşu için, yani ecirliğin nihai olarak kaldırılması için bir manivela gibi kullanmadıkları takdirde (gayelerine erişmekte) tamamen başarısız kalırlar.» (5)

Ve Stalin'in bir tanımlaması:

«Bunlar çatıları altında her meslekten işçileri birleştirirler. Bu, bir parti örgütü değildir. Sendikaların ülkemizin bütün işçi sınıfını kucaklayan bir örgüt olduğu söylenebilir. Sendikalar, sosyalizmin okuludur. Sendikalar en iyi adamlarını bütün yönetim kollarına yönetici olarak verirler. Onlar, işçi sınıfının ileri unsurları ile geri unsurları arasındaki irtibatı sağlarlar. Sendikalar, işçi kitlelerini işçi sınıfının öncüsü ile birleştirirler.» (6)

Demek ki devrimci sendika, salt ekonomik bir örgüt değildir. İşçi sınıfının çıkarlarını temsil eder. Ve işçi sınıfını kendi öncü müfrezesine bağlama görevini üstlenirler.

Devrimci eğitim

Sendikaların bir okul olduğunu yukarıda ve daha önce söyledik. Devrimci sendikalarda yapılan eğitim, işçileri bilinçli, sosyalist işçilerin birliğine yükseltmek yolunda olmalıdır. Devrimci sendikalar bunu iki şekilde yaparlar;

a) İşçilere seminerler yaparak onlara sosyalizmin ilk sorunlarını, ilk meselelerini ulaştırırlar. İşçi sınıfının mücadelesi tarihini anlatırlar. Sarı sendikaların tarihteki görevinin ne olduğunu, bu sendikaların aslında işçileri temsil etmediklerini örneklemelerle gösterirler. Çağımızdaki dünya düzenini, ezilen halklar ile emperyalizm arasındaki çelişkileri somut misallerle açıklarlar. İşçilere halkların birliğinden bahsederler. Onlara işçiler arasında hiç bir fark olmadığını ve kürt emekçisi ile yahudi emkçisi arasındaki farkların kasten emperyalizmin çıkardığı bir mesele olduğunu, ve işçi sınıfı ideolojisinde böyle bir şeyin olmadığını anlatırlar. Sendikaların genel meselelerinin neler olduğunu, kanun karşısında işçilerin nasıl hareket etmeleri gerektiğini iş Kanununu vb bunun örneklerini verirler. İşçi örgütlü mücadele etmesinden işçi sınıfın bu örgütlü mücadelesinin ancak işçi sınıfı partileri içinde yürütülebileceğinden söz ederler ve bunu örneklerini verirler. İşçilerin sadece devrimci sendikalara girmelerinin yetmiyeceğini, bunun ötesinde işçi sınıfı partisinin var olduğunu anlatırlar. Grevlerden, grevlerin politik niteliklerinden bahsederler. İşçi sınıfının silâhı olan grevleri nasıl kullanmaları gerektiğini onlara iletirler.

Bu ve bunun dışında daha birçok bilgiyi devrimci sendikalar işçilere seminerlerle, kahve toplantılarıyla, filmlerle, konferanslarla anlatırlar. İşçilerin bu öğrendiklerini uygulayabilecekleri en uygun ortam işçilerin birlikte hareket ettikleri ve birbirleri ile en iyi dayanışma kurdukları eylemdir. Bunlarda;

b) Eylem içinde egitim olan grevlerdir, sokak gösterileridir, İşçiler öğrendikleri bu bilgileri bu eylemler içinde pratiğe dökerler. Aralarındaki dayanışmayı arttırırlar. Diğer bölgelerle ilişkiler kurarlar ve daha ileriye doğru bir adım atarlar. Sendikaların ve kendi siyasi örgütlerinin bu eylemler karşısında takındıkları aktif ve ilerici tavır onların kendilerine olan güvenlerini bir kat daha arttırır ve onların ilerideki mücadelelere daha güçlü olarak girmelerini sağlar.

Devrimci Sendikalarda demokratik merkeziyetçilik

Sendikalar demokratik müessese olmalıdırlar. Sendikacı seçildikten sonra kilit noktalarına kendi adamlarını yerleştirip sendika seçimlerinde ortaya çıkarak ve yine başkan seçilerek sendika yönetilemez. Devrimci sendikacılığın en temel görevlerinden birisi sendikaların bizzat işçiler tarafından denetlenebilmesidir.

Sendika seçimlerinde, fabrika temsilciliği seçimlerinde işçilerin söz hakları olmalı ve işçiler kimleri neden seçtiklerini çok iyi bilmelidirler. Eğer sendikada bu demokratik ortam yaratılmamışsa o zaman o sendika görevini yerine getirmiyor demektir.

DİSK'in kuruluş Bildirisinde «Teşkilâtlanmada Devrim» bölümünde DİSK'in bu konudaki görüşü olmuştur:

«...Böyle bir örgütlenme, **demokratik bir denetim** altında **merkeziyetçi** bir işleyişin bütün başarılı meyvalarını verecektir.» (7) (altlarını biz çizdik E.İ.)

Ama gerçekte edilen bu doğru lâflar bildirinin sınırları içinde kalmış ve DİSK, demokratik olmayan yöntemler kullanmağa başlamıştır. Tüzük o şekilde maddelerle doludur ki işçiler bu kuruluşu denetliyememektedirler. Böylece demokratiklik meselesi ortadan kalkmış olmaktadır.

Nitekim işler belirttiğimiz şekilde cereyan etmiş ve TÜRK SOLU, DİSK'i ve ona bağlı sendikaları uyarmayı kendine görev bilmişti. «İşçiler devrimcilik ticaretine karşı çıkıyor» başlıklı yazıda bütün bu tüzük meseleleri açıkça ortaya konmuş ve sendikaların devrimci çizgiye gelmeleri önerilmişti. (8)

Bugün proleter devrimci hareketimiz hızlı bir ilerleme içindedir. Proleter devrimcileri, işçilerle yakın ilişkiler kurmakta, TİP içinde oportünizme karşı amansız bir mücadele vererek işçilerin yoğun oldukları ilçeleri işçilerin oyları ile kazanmaktadırlar. Bu mücadelenin DİSK'e bağlı sendikalar içine de sıçrayacağı aşikâr bir şeydir. İşçilere doğru devrimci hareket götürmek devrimci sendikacılığın icablarındandır. Ancak bu sekildedir ki, devrimci sendikalar faliyetlerini başarılı bir şekilde yürütebilirler.

Sendikalar ve Partiler

Proleter devrimci mücadelenin leyni, çekirdeği proletaryanın partisidir. Parti, işçi sınıfı mücadelesine yön verir ve onu yönetir. Sendikalar, kooperatifler ve gençlik örgütleri partiye bağlı kuruluşlardır.

Partiler, daimi surete politik ortamı değerlendiren ve o ortam içinde neler yapılması icabettiğine karar veren kuruluşlardır. Parti bir sendika olmayacağı gibi bir **sendika da parti olamaz.** İşçi sınıfı mücadelesi içinde daima sendikaları partiye hakim kılmak istiyenler olmuştur. Ama bu, daima yanlış sonuçlar vermiş ve işçilerin mücadelesi yok olup gitmiştir.

Sendikalar, partinin günlük politika üzerindeki görüşlerini işçilere ulaştırır. Onlara günün politika meseleleri hakkında bilgiler verir. Onlara proletaryanın gerçek kurtuluşunun işçi sınıfının iktidarıyla olduğunu ve bunu gerçekleştirecek olan organın parti olduğunu öğretir. Partinin, işçi sınıfının öncü müfrezesi olduğunu ve bu müfrezeye uymaları gerektiğini işçilere anlatır. İşçilerden uyanık ve yönetici olabilecekleri ayırır ve onları proletaryanın öncü müfrezesinde çalışmağa çağırır. İşçi sınıfı mücadelesinin militanlarına sosyalizmin biliminin hakim olduğu partiye güvenmeleri gerektiğini öğretir.

Ancak bütün bunlar yapıldıktan sonradır ki işçiler örgütlü bir şekilde hareket etmenin bilincine varabilirler. Günümüz Türkiyesinde durum oldukça karışıktır. Sendikacılarımız, parlamenter mücadelenin olanaklarına kendilerini kaptırmışlar ve işçi sınıfının devrimci mücadelesine omuz vermekte hayli geri kalmışlardır. Sadece yapılan ve bilinen şey DİSK yöneticilerinin aynı zamanda TİP içinde olduklarıdır. Ama bu olgu onların TİP'e oy vermeleri için yeterli bir olgu olmamaktadır. Çünkü sendikacılık, ekonomik mücadelenin dar sınırları içine hapsedilmektedir. Sendika yöneticileri partiyi milletvekili olma aracı olarak görmekten kurtulamazlarsa işçi sınıfının güvenini kazanamazlar. İşçi sınıfının güvenini kazanamıyan sendika yöneticileri iş-

(Devamı 13. Sayfada)

(1) **Karl Marx: Ücret, Fiat ve Kâr. Sayfa 102-103 Enternasyonal İşçiler Birliğinin Kararları, Sendikalar hakkında karar. (Sosyal yayınlar 1966)**

(2) **Allen Hutt: British Trade Unionism The Marxist text book series London 1941 sayfa 13.**

(3) **Marx. a. g. e F. Bolte'a yazdığı mektup (1871) sayfa 166**

(4) **V.İ. Lenin: Bütün Eserleri, Çift 18 Ekonomik ve politik grevler Sayfa 85**

(5) **Marx age: Sayfa 94**

(6). **J. Stalin: Leninizim ilkeleri İkinci bölüm Leninizmin meseleleri Sayfa 134**

(7) **DİSK KURULUŞ BİLDİRİSİ: Teşkilâtlanmada Devrim Sayfa 30 Disk Yayınları 1968**

(8) **İşçiler Devrimcilik hareketine karşı çıkıyor. TÜRK SOLU Sayı 73**

Devrimci Sendika Hareketi Üzerine Düşünceler

çileri partiye bağlamak şöyle dursun onları ancak partiden uzaklaştırırlar.

DİSK yöneticileri gerçekten işçi sınıfının güven ve sevgisini kazanmak istiyorlarsa ilk yapacakları iş, TİP içinde oportünizme karşı mücadele eden proleter sosyalistlerinin safında yer almağa çalışmaktır. Bunun için oportünizmden arınmak yolunda büyük çabalar harcamaları gerekir.

Devrimcilik ve DİSK

DİSK, ilerici bir kuruluş olmakla beraber hiç bir zaman «devrimci» adına gereğiyle layık olamamıştır. Türk - Iş'ın solunda ama devrimci sendikacılığın gerisinde ve sağında kalmıştır. DISK sendikal mücadeleyi sadece toplu sözleşme yetkisini almak yolunda kullanmış ve arkasından bu statükoya sahip çıkma yoluna gitmiştir.

DİSK, genellikle işçilerin toplu sözleşme zamanı dışındaki istekleri ile ilgilenmemiş onları başı boş br halde bırakmıştır. Yapılan işgalleri gereği kadar benimsememiş, işçilerin direnişine uygun bir destek sağlıyamamıştır.

DİSK, herzaman proleter devrimci kadrolara karşı çıkmış ve TİP'in pasif, opotünist yönetimini tercih etmiştir. Parti içindeki son gelişmeler proleter devrimcilerinin lehine geliştikçe Sendikacılar, bir aydın düşmanlığı başlatmışlar ve «bu partinin başına ne geldiyse aydınlardan geldi» diyerek, işçi - aydın ayrımını parti yönetimine hakim olmak için kullanmışlardır.

DİSK, demokratik bir kuruluş olmamış ve sendika yönetim kadrolarına tabandan işçilerin gelmesini önlemiştir.

DİSK'in eğitim çabası olarak değerlendirdiğimiz gazetelerin aslında yetersiz olduğu kaçınılmaz bir gerçektir. Bugün içinde bulunduğumuz devrim aşaması olan milli demokratik devrimin ve işçi köylü itifakının sözü bile edilmemektedir. İşçilerin mücadeleleri başta nizlenmemekte ve bu konuda yayın yapılarak ne için mücadele ettikleri, buraya varmak için ne yollardan geçtikleri, bunun cunda neler olacağı onlara anlatılmamaktadır.

DİSK, işçilerin politik kavgalarına gereken yeri vermemiştir. Onları bilinçlendirme doğrultusunda olan eğitimi çok az ve sınırlıdır.

DİSK, işçilerin hareketlerinde genelikle pasif tutum takınmış ve onların eylemlerini kısıtlama yolunu seçmiştir. Olayları doğru değerlendirmemiş ve olaylara siyasi nitelik kazandırma yolunda hiç bir örneğidir. DİSK, bu olayı yurt çapında duyurması gereken bir örgüt olarak görev yapmalıkken aksine susup oturmuştur.

Tür - İş yürüyüşünde ve Erdemir grevinde oradaki işçilerden devrimci bir çekirdek sağlamayı başaran yine DİSK dışında oradaki mahalli devrimciler olmuşlardır.

DİSK'in hiç mir doğru yaptığı işler yoktur? Vardır. DISK bugün işçileri hiç olmazsa kendi imkânları ve düşüncesi serçevesinde bir bayrak altında toplamak için çalışmıştır. Onlara sosyalist sendikaların varlığını duyurmuştur. Masa başı meseleler'nde Türk - İş'ten daha dikatli davranış ve işçilerin haklarını daha kopartmağa çalışmıştır.

DİSK, partiler üstü politika fasaryasını bir tarafa bırakmış ve zorunluluğunu benimsemiştir.

DİSK, bugün Türkiye'nin koşulları hesaplanırsa ilerici nitelikte bir kuruluştur.

Bütün bunlardan sonra şu sonuçlara varıyoruz:

Sonuç

— DİSK içinde proleter sosyalizmini hakim kılalım

— Bütün gerici sendikalar içinde amansızca bir mücadele verelim.

— Grevlerden ve işgallerden doğru devrimci dersler çıkartalım.

— Sendika içinde demokratik merkeziyetçilik ilkelerinin uygulanması yolunda mücadele verelim.

İşçileri devrimci yayın organlarını okumağa teşvik edelim. İşçi - Köylü gazetesinin bütün fabrikalarda satılan bir gazete olmasını sağlıyalım.

Görevimiz sosyalist sendikalar yaratmaktır. Bu yolda bütün gücümüzü harcıyalım.

Yaşasın devrimci işçilerin devrimci sendikaları!

Yaşasın proleter sosyalizmi!

Kahrolsun işci sınıfının düşmanları!

3. cilt çıktı

Türk Solu'nun 3. cildi de diğerleri gibi Proleter Sosyalistlerinin mücadele klavuzu olacaktır. Bu ciltte yer alan önemli yazılar şunlardır:

* Gençlik - Ordu - adalet elele - **Hikmet Kıvılcımlı** * Türkiye'de Feodalizm var mı? - **Muzaffer Erdost** * Şehir küçük burjuvasi ve proleterleşme eğrisi - **Muzaffer Erdost** * Filistin Mukavemeti - **Gerard Chaliand** * Demokrasi ve Göl. geler - **Hikmet Kıvılcımlı** * Eylemsizlik «Sağ sapma» stratejisinin - **Muzaffer Erdost** * Devrimci Gençlik hareketi eylemsizleştirilemez tecrit edilemez - **Erdoğan Güçbilmez** * Günümüzde tekeller - **Sovyet Bilimler Akademisi Raporu** * Demokratik Köylü Hareketleri Nasıl Desteklenmeli - **Ahmet Say** * Moskova Konferansı Ana Belgesi - tam metin * Çin Komünist Partisi 9. Kurultayında kabul edilen Lin Piao'nun raporu - Tam metin * Büyük tekeller.

* Royal Dutch - Shell * eGneral Motors * Philips * Volkswagen * Mitsubishi.

* Aren Oportünizminin niteliği - **Mahir Çayan** * Güney Vietnam Kurtuluş Cephesinin önündeki devrimci yol - **G. V. K. C. Merkez komitesi üyelerinin raporu** * Oportünistler proletarya saflarının bozguncusudur - **Ömer Azerturgut** * Reviz yonizmin keskin kokusu - **Mahir Çayan** * Bütün sılâhlarımızla Emperyalizmin en zayıf noktasına yüklenelim - **Doğu Perinçek** * Bugünkü Romanya **Doç. Dr. Türkkaya Ataöv** * Pasifizm ve Şiddet - **Christopher Caudwell** * Nato Halkımızın Düşmanıdır - **TÜRK SOLU - AYDINLIK** * Mustafa Kemal 30 Ağustos Zaferini anlatıyor! * Proleter Devrimci Çizgi Kitle çizgisidir - **Şahin Alpay** * Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi - **M. Ali Cehşan** * Sosyalist Örgüt meselesi - **Ersen Olgaç** * Hain Kimdir - **Şiar Yalçın** * Iran'da Toprak Reformu - **Ferhad Khamsi** * TİP'in Taksim mitingi Oportünizmin İhanet Belgesidir - **İ. Kaypakkaya** * Ho Chi Minh'in Vasiyeti * Seçimler Üzerine - **Doğu Perinçek** * Dünya Kapitalist Ekonomisi - **L. Kuzminov** * İngiliz üslerini biz Kıbrıs Halkları söküp atacağız * Devrimci Güçler tehdide pabuç bırakmıyacaktır - **Şevki Akşit** * Ölçü Seçimler değil güçlenen milli demokratik mücadelemizdir - **İ. Kaypakkaya** * Bugünün Türkiyesinde devrimci eylem nedir? - **Mihri Belli** * Kitle çizgisi ve gerici sendikalar - **Sina Çıladır** * «Sosyalist Ekonomisinin meseleleri» savunması - **Halit Çelenk** - **Muzaffer Erdost.**

Ayrıca aşağıdaki imzalar da 3. ciltte yer almaktadır:

Cüneyt Akalın * Tahsin Akpek * Cihan Alptekin * Memet Altun * Fahri Aral * Ali Arısoy * Behzat Ay * Mahmut Baksı * Nguyen Luong Bang * Alpaslan Berktay * Saim Bilen * Dursun Bilâ * Mengü Bulguç * Oral Çalışlar * Cengiz Çandar * Aydın Çığ * Erol Çurmak * Günnur Çurmak * Ali Demir * Eyüp Demir * Metin Demirtaş * Celâl Doğan * Muzaffer Doyum * Vahap Erdoğdu * Gerçekçi * Sadık Göksu * Bora Gözen * Erdoğan Güçbilmez * Kemal Günaydın * Mustafa Gürkan * Faruk Haksal * Ezel İnanç * Mustafa Kaçarotlu * İlhan Kalaylıoğlu * Hüseyin Kaya * Yunus Kılıç * Çağlar Kırçak * Ruhi Koç * Yusuf Küpeli * Haydar Mutlu * Enver Nalbantoğlu * Osman Okkan * Erdal Öz * Halis Özkan * Mutla Parkan * İnto Peredo * Pekin Plâtinel * Martha Rojas * Halûk Sarıkaya * Atila Sarp * Nail Satlıgan * Nusret Selen * Tekin Sönmez * Şerif Tekben * Nguyen Huu Tho * Necdet Tükel * Osman Ulagay * N. Yılmaz Ali Orhan Yücealp * Gün Zileli.

Fiatı 35 TL. ödemeli istiyebilirsiniz.

Mevcudu tükenmekte olan 1. cilt 75 TL. den 2. cilt 50 TL. den temin edilebilir. 3. cildin fiatı 35 liradır. Ödemeli isteyiniz.

DİSK'i bekleyen görev

Orta sayfadn devam

konuşmadan çıkan sonuç ise şu; kongreyi işçilerin izleme imkânı yok. Şöyle ki. Kongre İstanbulun en lüks otellerinden Çınar'da yapılıyor ve davetiyeyle girilecek. Bu şiddetle eleştirilmesi gereken bir tutumdur. Ve DİSK yöneticilerinin kitlelerle olan ilişkilerini gösterir. Kitle örgütleri olan sendikaların kongrelerini Amerikan tipi sendikalar örneği lüks otellerde yapması, devrimcilik idialarına gölge düşürmektedir. DİSK'e bağlı işçilerin kongreden öğrenecekleri çok şey vardır. Ve her sendika kongresi, işçilerin politik eğitim için bir fırsattır. Bu fırsatın lüks otellerde harcanması proletarya mücadelesinin gereğince cidiye alınmadığını gösterir. Her kademedeki sendika kongrelerinin bütün işçilerin izleyebilecekleri büyük salonlarda yapılması ve bu kongrelerin işçilere yeterince duyurulması gerekir. Devrimciliğin ölçüsü, her fırsatta kitlelere bağ kurma arzusu isteğidir İşçilerle ya pılan konuşmalarda sendikaların tüzüklerini pek demokratik bulmadıkları anlaşılmıştır. Yöneticilerin seçiminde söz sahibi oldukları kanısında değillerdir. Buna mukabil DİSK yöneticileri, sendikaların demokratik olduğu kanatindedirler.

İşçilerle, DİSK yöneticilerinin anlaşamadıkları diğer bir nokta da İŞÇİ - KÖYLÜ Gazetesidir. Temsilcilerin biri hariç hepsi İŞÇİ - KÖYLÜ'nün işçiler arasında ilgi gördüğü kanatindedir. (İŞÇİ - KÖYLÜ'yü «zararlı» bulan Demir Döküm temsilcisinin fabrikasında her sayı 500 - 1000 arası gazete satılmaktadır.) Buna mukabil sendika gazetesinin aynı ilgiyi gördüğü pek söylenemez.

DİSK yöneticilerinin ise İŞÇİ - KÖYLÜ hakkında pek müsbet fikirleri yoktur. Hattâ İŞÇİ - KÖYLÜ, DİSK yöneticileri tarafından, bir AP linin çıkardığı «Türk İş Gücü» ile mukayese dahî edilmiştir.

Bir temsilci hariç, bütün işçi temsilcileri İŞÇİ - KÖYLÜ'nün Genel Kurulca desteklenmesini kendi deyimleriyle «cânı gönülden» istemektedirler. Fakat DİSK yöneticileri aynı arzuyu duymuyorlar. İŞÇİ - KÖYLÜ'nün mücadelemizin bugün ulaştığı düzeyde en etkili kitle silâhı olduğunu görəmiyorlar.

Yöneticilerin bu tutumunu eleştirmeli, onları uyarmalıyız. İŞÇİ - KÖYLÜ'nün bir kitle silâhı olduğunu, desteklenmesi gerektiğini, birck devrmci tutumun bu ilduğunu anlatmalıyız. İŞÇİ - KÖYLÜ'yü deteklemek kararının DİSK genel kurulundan çıkmasına var gücümüzle çalışmalıyız.

İşçler ve DİSK yöneticileri şu kararlarda birleşmişlerdir:

Genel Grev, dayanışma grevi için mücadele edilmelidir.

İş satlerinin kısaltılması için mücadele edilmelidir.

Gençlerle dayanışma sağlanmalıdır.

İşçi Köylü ittifakı kurulmalıdır

Bu görevler DİSK'in önündeki görevlerdir.

Bertrand Russel öldü

Ünlü İngiliz Düşünürü Bertrand Russel Öldü

Dünyanın tanıdığı Ünlü İngiliz düşünürü Bertrand Russel, 98 yaşında olduğu halde İngiltere'de öldü. Russel, barışa olan inancı yüzünden sürekli olarak protesto edilmiş ve savaşın devam etmesini isteyen hakim çevreler tarafından istenmiyen adam ilân edilmiştir. Russel, çağımızda sorun olarak bilinen konulara'da eğilmiş ve onlar âzerindeki düşüncelerinden dolayı muhafazakar çevrelerin şimşeklerini üzerine çekmiştir. Fikirlerinden dolayı hapislere atılmış olan Russel, bu fikirlerinden hiç bir şekilde taviz vermemiştir.

Son olarak Amerikan emperyalizminin Vietnam'daki yaptığı vahşeti kınamak için bir mahkeme kurmuş ve burada Amerika'yı ve Johnsun'u yargılıyarak suçlu olduğuna karar vermiştir.

Ünlü düşünürün cenaze törenine beş kişi katılmış ve bedeni isteği üzerine yakılmıştır. Şurası muhakkaktır ki, Russel ile birlikte düya, önemli bir barış taraftarını kaybetmiştir.

Konya Yüksek öğrenim öğrenci cemiyeti tüzüğü

CEMİYETİN ADI: Konya Yüksek Öğrenci Cemiyeti Merkezi İstanbul'dur. Gerekli görülen illerde şubeleri açılabilir. Şube lerin açılması Genel Kurul kararı ile olur.

CEMİYETİN AMACI: Lise ve muadili öğrenimi bitirip İstanbul'a gelen Konyalı öğrencilere:

1 — Karşılaşamakları zorlukları düşüne re yol göstericilik yapar..

2 — Üyelerin birbiriyle tanışmalarını sağlar.

3 — Çeşitli konular hakkında konferanslar tertipleyerek öğrencilerin aydınlanmalarını sağlar.

4 — Kurslar tertipleyerek «Ders ve Sosyal Konularda» talebeye yardımcı olur.

ÜYELER :

1 — Asli üyeler: Asli üyeliğe Yönetim Kurulunun 2/3 çoğunluğunun kararıyla alınır.

2 — Fahri üyeler: Derneğe maddi ve manevi yardımda bulunan ve Genel Kurul tarafından fahri üyelik payesi verilen kimselerdir. Fahri üyelere üyelik hüviyet cüzdanı verilir.

Derneğe üye olabilmek için aşağıdaki işlemlerin yapılması lâzımdır:

1 — Lise ve muadili okulu bitirip yüksek tahsile başlamış olmak.

2 — Cemiyetin üye kabul kâğıdını doldurmak.

3 — Beş liradan aşağı olmamak şartiyle üye giriş aidatını ödemek.

4 — Cemiyetler Kanununun belirttiği kurallar dahilinde aidat vermeyi kabul etmek.

Yukarıdaki işlemleri tamamlayan kimse yedek üyedir. Asli üyelik, Genel Kurulun çoğunlukla aldığı karara bağlıdır.

ÜYELİKTEN ÇIKMA VE ÇIKARILMA: Üyelikten çıkmak isteyen kimse Yönetim Kuruluna yazılı müracaat yapmak suretiyle üyelikten ayrılabilir... Cemiyetin amacına aykırı hareket eden, Cemiyetin amaçları ve menfaati ile bağdaşmayan yazı ve hareketlerde bulunan üyeler Yönetim Kurulunun kararı ile Cemiyetten çıkarılması için Disiplin Kuruluna verilir. Cemiyetten çıkarılan üyenin, Cemiyete tekrar kabulü Genel Kurul kararı ile olur.

CEMİYETİN ORGANLARI VE GÖREVLERİ:

Cemiyetin organları:

1 — Genel Kurul

2 — Yönetim Kurulu

3 — Denetleme Kurulu.

Genel Kurul ve görevleri:

Genel Kurul, asli üyelerden seçilen en yüksek organdır. Görevleri:

1 — Genel Kurul, Yönetim Kurulunu ve Denetleme Kurulunu seçer.

2 — Yönetim Kurulundan gelen kararları inceler, karara bağlar.

3 — Lüzum gördüğü taktirde Cemiyetin tüzüğünü değiştirir.

4 — Tüzüğün dernek organlarına verMediği konuları inceler, karara bağlar. Genel Kurul her sene Nisan ayında toplanır. Toplantı nisbeti bulunduğu anlaşılırsa oturuma bir başkan, bir başkan yardımcısı, iki kâtip seçilir. Bu divanın idaresi altında Yönetim Kurulu seçilir. Yönetim Kurulu yıllık toplantısında bir yıl için gizli oyla asli üyelerden onbir esas, üç yedek üye seçilerek teşkil edilir. Yönetim Kurulu ilk toplantısında aslî üyeler arasından bir başkan, bir başkan yardımcısı, bir sekreter, bir muhasip, bir veznedar seçerler.

Yönetim Kurulu olağanüstü Genel Kurul toplantısında asli üyelerin 2/3 itimatsızlık oyu ile düşer. Özür bildirmeksizin Yönetim Kuruluna beş defa gelmeyen üye istifa etmiş sayılır, onun yerine yedek üye alınır.

Kurucular listesi:

Erkut Selçuk: Baba adı: Osman. Doğum yılı: 1950. Tabiyeti: T.C. İşi: Taleme. Açık adresi: Site Talebe Yurdu, Vezneciler.

Şükrü Güner: Sabit. 1949. T.C. Talebe. Konya Talebe Yurdu: Feriköy.

Orhan Özer: Alirıza. 1946. T.C. Talebe. Konya Talebe Yurdu. Feriköy.

Vasfi Tüzün: Mehmetali. 1946. T.C. Talebe. Konya Talebe Yurdu. Feriköy.

Muzaffer Karaaslan: Kâmil. 1947. T.C. Talebe. Konya Talebe Yurdu. Feriköy.

Cemiyetin açık adresi :

Konya Yüksek Öğrenim Öğrenci Cemiyeti.

Serencebey Yokuşu.

Çitlembik Sokak. No. 27/2.

Beşiktaş - İstanbul

Orta Doğu'da artan gerginlik

Orta Doğu'da hafta içinde çeşitli Arap ülkeleri ile İsrail arasında sert çatışmalar cereyan etmiştir. Suriye birlikleri, İsrail işgali altındaki Golan Tepelerine, Abi Rajm bölgesine ateş açmışlar, ve başlayan çatışma 2 saat sürmüştür.

Diğer yandan Birleşik Arap Cumhuriyeti uçaklarının Sina yarımadasının kuzey ve güney kesimindeki İsrail askerî mevzilerini bombaladıkları bildirilmektedir.

İsrail de Birleşik Arap Cumhuriyetine karşı saldırıları hızlandırmıştır. Dayan, İsrail'in son günlerde giriştiği hava saldırılarının «B.A.C'ni 2 nci bir savaşa girmeden önce düşünmeye zorlamak amacı ile yapıldığını» ileri sürmüştür. Bu arada ABD'nin İsrail'e silâh yardımı yapmayı vadetmesi Birleşik Arap Cumhuriyeti ve Lübnan sözcüleri tarafından şiddetle suçlanmıştır. Lübnan Enformasyon bakanı Osman Dâna, Amerika'nın İsrail'i her bakımdan destekledikten sonra Nixon'un «Biz ne Arap, ne de İsrail taraftarıyız» şeklinde demeçler vermesinin tutarsız olduğunu belirtmiştir. Osman Dâna, Amerika'nın Orta Doğu politikasının Siyonizmin yararına çalıştığını söylemiştir.

Yasir Arafat

Amman'da bir konuşma yapan Yasir Arafat ise Filistin halkının işgal altındaki toprakların kurtulmasına kadar silahlarını bırakmıyacaklarını belirtmiştir.

— Görevimiz çok zor, yolumuz komplolarla doludur. Filistin meselesini tasfiye etmek isteyecek her çeşit suikasti ortadan kaldırmak için uyanık olmalıyız — dedi.

İsraille çarpışan Arap ülkelerinin devlet ve hükümet başkanlarının katılacağı zirve toplantısının 7 Şubat'da Kahire'de başlayacağı açıklanmıştır. Toplantıda Birleşik Arap Cumhuriyeti, Suriye, Irak, Ürdün, Sudan ve Libya devlet başkanları daha çok askerî sorunlar üzerinde duracaklarını belirtmişlerdir.

Ortak pazar görüşmeleri

Federal Almanya başbakanı Brant'la Fransa devlet başkanı Pompidou arasında yapılan Paris zirvesinde Ortak Pazar konusu ele alınmıştır. Taraflar, Ortak Pazar bütçesi, Ortak Pazar parlamentosuna tanınacak yetkiler konularında çatışmaya düşmüşlerdir.

Ortak Pazar ülkeleri geçen yıl Brüxelles'de tarım ürünlerinin finansmanı konusunda andlaşmaya varmışlar ancak Fransa tarım finasmanının kontrolünün Ortak Pazar Parlamentosuna verilmesine karşı çıkmıştır. Bütçe konusunda ise son sözü Ortak Pazar Başkanlar Konseyinin söylemesini isteyen Fransa ile bu konuda Ortak Pazar parlamentosuna yetki tanınmasını isteyen Federal Almanya görüş birliğine varamamışlardır.

Filipinler'de kanlı olaylar

Geçen hafta Amerikan emperyalizminin işbirlikçilerinin eğitime yeni fonlar ayrılmasını reddetmesi üzerine başlayan öğrenci gösterileri büyümüş ve Filipinler kanlı olaylara sahne olmuştur. Emperyalizmin Filipinlerdeki sadık uşağı Ferdinand Marcos ülkedeki anti-emperyalist mücadeleyi ezmek için polisi öğrencilerin üzerine saldırtmış, 5 devrimci gencin ölümüne, 150 sinin yaralanmasına sebep olmuştur. Halen 300 devrimci genç Filipinlerde tutukludur. Amerikan emperyalizminin girdiği ve sömürdüğü her ülkede halkın uyanışını ve demokratik mücadelesini bastırmak için uyguladığı klâsik bir terör politiasıdır bu, ve çok geçmeden iflas etmek zorundadır. Dünya üzerinde hiçbir kuvvet halkların anti-emperyalist mücadelesini yok etmeye muktedir değildir ve sonunda emperyalistler ve uşakları akıtcileri halktan soğutmak, tecrit etFilipinler'deki Amerikan uşakları her yerde olduğu gibi Anti-komünizm silahına başvurmuşlar ve bu hareketin Çin'den yönetildiğini ileri sürerek halk içindeki çelişki

lerden yararlanıp devrimci öğrencileri halkta nsoğutmak, tecrit etmek istemişlerdir. Yaptığı televizyon konuşmasında Ferdinand Marcos halktan, gençlerin gösterilere katılmasına izin vermemesini istemiştir.

Son olaylardan sonra sömürücülerin temsilcileri anti-demokratik tedbirlerini daha da arttırarak kitlelere yılgınlık aşılamak istemekte, böylelikle sömürü düzenini sürdüreceklerini sanmaktadırlar.

EMPERYALİZME KARŞI DÜNYA HALKLARI

■ Vietnam İşçi Partisinin 40. kuruluş yıldönümü dolayısı ile Vietnam İşçi Partisine bir kutlama telgrafı yollayan Çin komünist partisi merkez komitesi, duyduğu büyük memnunluğu dile getirmekte ve Çin halkı adına Vietnam halkına başarı dileklerinde bulunmaktadır.

Vietnam ihtilâlinin zaferden zafere koştuğunu da belirten Çin komünist partisi son 40 yıl içinde kahraman Vietnam halkının sömürgesi Fransızlara, faşist Japonlara karşı muazzam zaferler kazanarak Vietnam Demokratik Cumhuriyetini kurmuş olduğunu dile getirerek, Amerikan emperyalistlerine karşı partinin çizmiş olduğu yolda ilerleyen Vietnam halkının, yeni kahramanlıklarla, içinde bulunduğu fevkalade zorluklara rağmen halk savaşının erişilmez gücünü tüm uluslara göstermiş olmasından dolayı 700 milyon Çinli'nin bundan büyük bir sevinç duyduğunu iletmektedir.

Selanik'teki güvenlik kuvvetleri yardımcısı binbaşı Papayanopulos, mahkemede sanıkların «halk savaşı» adlı komünist örgütünün üyeleri olduklarını ve şimdiki rejimi devirmek ve komünist iktidarını kurmak amacını güttüklerini söylemiştir.

■ A.B.D. nin büyük kapitalistleri, geçirdikleri malî krizi karşılamak üzere, fiyat yükseltmeleri ve işçileri işten çıkartma tedbirlerine başvurmaktadırlar. Büyük otomobil şirketlerinden General Motors ve Chrysler şubat ayında geçici olarak bazı işletmelerini (26 fabrikayı) kapatacaklarını ve 130 000 den fazla işçiyi işsiz bırakacaklarını açıklamışlardır.

Patronlar, üretimi normal tüketimle denkleştirmeye çalışmaktadırlar. Enflasyon dolayısı ile son zamanlarda talepler çok azalmıştır.

■ Kuzey Vietnam askerî sözcüsü Kuzey Vietnam'a akın eden Amerikan uçaklarının üçünün geçen hafta içinde düşürüldüğünü açıklamıştır. Sözcü, Vietnam savaşından bu yana düşürülen Amerikan uçaklarının sayısının 3331'e yükseldiğini belirtmiştir.

■ Endonezya'daki gerici rejim tarafından açıklandığına göre, Doğu Borneo'da sayısı açıklanmayan birçok kişi, yasak olan komünist partisini tekrar kurma teşebbüsünde bulunduklarından, tutuklanmışlardır. Tutuklananlar arasında Endonezya ordusuna mensup bazı subaylar da bulunmaktadır.

Filipinler'de devrimci kitle Hareketlerinin hızlı gelişimi

A.B.D. emperyalizminin ve işbirlikçilerinin gerici yönetimine karşı Filipin işçileri, köylüleri, ve öğrencilerinin kitle hareketi 1969 yılı boyunca dalga dalga büyüdü.

Filipin halkının kitle hareketinin en belirgin özelliği A.B.D. nin savaş ve saldırı emperyalist politikalarına karşı bir direniş olmasıdır.

Geçen yıl boyunca Filipin halkı A.B.D. elçiliğinin camlarının kırıldığı ,bayraklarının yırtıldığı ve «Kahrolsun A.B.D. emperyalizmi», «Yankee Go Home!» sloganlarının Filipin adalarında yankılandığı bir dizi anti - Amerikan gösteriler ortaya koydu. Kesin talep, tüm ABD askeri üslerinin boşaltılması, tüm bölgelerin ABD'nden temizlenmesi ve ABD saldırganlarının ülkeden kovulması idi. Filipin halkı, ABD emperyalizminin dünyanın en büyük sömürücüsü ve kendisinin en büyük can düşmanı olduğunu her geçen gün daha çok anlamaktadır. Geçen Temmuzda, binlerce işçi, köylü, öğrenci ve diğer yurtseverler ABD emperyalizminin şefi Nixon'un Asya'ya «Asyalıların Asyalılara karşı dövüşmesi» plânını uygulamak için gelmesi üzerine güçlü anti - Amerikan gösterilere giriştiler. 29 Aralıkta diğer bir emperyalist şef, Agnew Filipin topraklarına ayak bastığı anda, Filipin halkı bu Amerikan savaş tanrısını, başka bir anti - Amerikan gösteriyle ve ev yapısı bombalarla ; kendilerinin anti - Amerikan mücadelelerini sürdürmek yolundaki kesin azimlerini göstererek «selâmladılar.»

ABD tekelci sermayesi ve Filipinler işbirlikçi sınıfının insafsız sömürüsü altında zor bir hayat süren işçiler 1969 boyunca kahramanca mücadele ettiler. Ocak ayında çimento ve tütün işçilerinin grevi tüm ülkeye sıçradı ve devam etti. İstatistikler 1969 yılı içinde çeşitli kollarda yüzden fazla grevin patladığını ve işçilerin sık sık gerici güçler ve polisle çatıştığını gösteriyor. Filipin işçilerinin Amerikan iş yerlerinde ve ABD üslerinde sürdürdüğü grevler ise Filipinlerdeki emperyalist askeri ve ekonomik saldırıyı ciddi bir biçimde zorlamaktadır.

Köylüler de toprağın ABD emperyalistlerinin ve büyük toprak ağalarının elinden alınması isteklerini kesin biçimde ortaya koymaktadırlar. Geçen birkaç yıl içinde ABD emperyalizmi, silahlı güçlerinin yayılmasını ve savaş hazırlıklarını karşılamak üzere geniş topraklara el koymuştur. Ayrıca, ABD tekelci sermayesi Mindanao'da sekizbin hektar verimli toprağı da ele geçirmiştir. Binlerce Filipin köylüsü evsiz ve aç kalmaya mahkûm edilmişti. Açlıkla kamçılanan köylüler, böylece, işçiler ve öğrencilerin de desteğiyle, anti - Amerikan, anti - feodal ve açlığa karşı mücadeleye giriştiler.

Tarlac eyaletindeki Capas şehrinde binden fazla yoksul köylü 24 Martta ABD emperyalizminin elindeki 27 bin hektarlık toprağın geri alınarak topraksız ve az topraklı köylülere geri verilmesi isteğiyle bir anti - Amerikan gösteri yaptılar. 8 Nisanda yüzlerce yoksul köylü gerici Filipin otoritelerinin toprağa el koymasına karşı Qezon eyaletinden Manilla'ya dokuz saatlik bir gösteri yürüyüşüne girişti. Bunun ardından Tarlac eyaletinin beşbin köylüsü Manilla'ya giderek şehrin işçi ve öğrencileriyle birleştiler. Böylece, onbini bulan bir güç kitle halinde anti - Amerikan ve anti - feodal gösteriler ortaya koydu. Genel sloganlar «Kahrolsun ABD emperyalizmi!», «Kahrolsun toprak ağaları!» ve «Toprağı yeniden dağıtın!» idi. Bukidnon eyaletinde Maramag'da da bini aşkın bir köylü kitlesi 5 Nisanda açlığa karşı gösteriler yaptılar.

Hızla gelişen kitle hareketinde Filipin ilerici öğrenci hareketinin belirgin bir rolü oldu. Sınıflarını terkeden üçyüzbin öğrenci boykot, işgal ve gösterilere giriştiler. Verdikleri mücadelenin ölçüsü, kararlılığı, akıcılığı ve atılganlığı çoktanberi görülmeyen bir düzeydeydi.

7 Ocak 1969 da 19 devlet üniversitesi ve yüksek okulundan onbin öğrencinin katıldığı Manilla'daki gösteri, Manilla'nın oniki büyük üniversitesinde iki haftadan fazla süren boykotlara yol açtı. Öğrenciler ABD emperyalizmince empoze edilen köleleştirici eğitime karşı ve gerici eğitim sisteminin düzeltilmesi için sloganlar ortaya attılar. Manilla'nın ilk ve orta okullarının oniki bini aşan öğretmenleri de biri Ocak, biri Ekim ayında olmak üzere iki kez boykota gittiler ve bu hareket ülkenin çeşitli yerlerinde başkaları tarafından aynen uygulandı. 66 Devlet üniversitesi ve özel üniversitelerin, ilk ve orta okulların öğrencileri boykot, işgal ve gösterilere katılarak, gerici eğitim sistemine ağır darbeler indiren, Filipinlerin sömürge, yarı - sömürge ve yarı - feodal sistemini sarsan eşi görülmemiş kitle hareketleri yaptılar.

ABD emperyalizminin insafsız baskı ve sömürüsü ve ülkenin sınıf çelişkilerinin keskinleşmesinin kaçınılmaz sonucu olan devrimci kitle hareketleri Filipin halkının yeni uyanışını yansıtmaktadır. Geçen yılki mücadele boyunca Filipin halkı politik bilincini yükseltmiş ve birliğini sağlamlaştırmıştır. İşçiler, köylüler ve öğrenciler gittikçe artan sayılarla devrimci pratiklerine ışık tutacak olan bir devrimci gerçeğe sahip olmak için Marksizm - Leninizm - Mao Zedung düşüncesini öğrenmektedirler. Bazı ilerici öğrenciler sadece işçi sınıfıyla şehirde omuz omuza dövüşmekle yetinmeyip araştırmalar yapmak için kırsal alanlara gitmişler, böylece işçi ve köylülerle sıkı bağlar kurmuşlardır. Kırsal alanlarda köylüler durmadan büyüyen sayılarla ABD ve Filipin gericilerine karşı silâha sarılmaktadırlar. Sadece Temmuz ayında, ABD Clark Hava Kuvvetleri üssü yakınında 8 saldırgan ABD birliği öldürülmüş, diğer altısı yaralanmıştır. Eylül ayında da gerici silahlı kuvvetlerin 74 subayı ve adamı öldürülmüştür.

Mao Zedung şuna işaret ediyor : «Emperyalizm kendi felaketinin şartlarını hazırlamıştır. Bu şartlar sömürge, yarı - sömürge, yarı - sömürge ve bizzat emperyalist ülkelerin içindeki büyük halk kitlelerinin uyanışıdır.»

Geçen yıl boyunca, Filipin halkının geniş kitleleri ABD'ye ve Filipin gericilerine karşı mücadele içinde hızla uyanmıştır. Yeni yılda ABD emperyalizmi ve onun çoban köpeklerine daha ağır darbeler indirecekleri mutlaktır.

Tip'de ihraçlar yeniden başladı

Geçtiğimiz hafta TİP İl Haysiyet Divanı aylardır hiç bir gerekçe ileri sürmeden karara bağlanmaktan kaçındığı bir dosyayı sonuçlandırdı. Ve Beşiktaş ilçesinden 7 proleter devrimci arkadaşımızı üyeliğinden ihraç etti. Haysiyet divanının bu kararı, proleter devrimcileri açısından parti içinde uzun zamandır eleştirilen bir tutumu, son olağanüstü kongrenin iradesini çiğneyerek tekrar gündeme almak isteyen oportünist yöneticilerin gerçek çehrelerinin teşhiri bakımından yeni bir imkânıdır.

Sosyalizmin bilimini partiye hakim kılmak ve TİP'i böylelikle devrimci bir yönetme kavuşturmak için mücadele eden parti militanlarını haysiyet divanlarına verekek tasfiye etmeye kalkışmak eğilimi bugüne kadar hangi sonuçları doğurmuştur? Parti içinde oportünizme karşı mücadeleye girişen bütün dürüst unsurlar, yöneticilerin bu tutumu karşısında, henüz

Beşiktaş'lılar, Ilçenin kapatılmasını protesto ettikleri toplantıda

yeterli bilinç seviyesine erişememiş üyeleri uyarmak, onları proleter devrimci ideoloji ile cihazlandırmak yolunda önemli somut örnekler elde etmişler, oportünizmin ideolojik yönünü olduğu kadar, bunun zorunlu bir sonucu olan pratik olumsuzluklarını ve tasfiyeci eğilimlerini de teşhir etmek imkânını elde etmişlerdir.

Haysiyet divanı baskısının estirilmek istendiği ilçelerde ideolojik mücadele hızlanmış, böylelikle şimdiye kadar oportünizmn etki alanında kalmış unsurlar devrimci ideolojiyi kavrama ve bilinçlenme imkânlarını elde etmişlerdir. Bunun sonucu olarak, doğru devrimci teori ve strateji ile cihazlanan ilçe örgütleri, bu mücadelenin henüz yeterli seviyeye ulaşamadığı diğer örgütlere nazaran eylem alanında da önemli atılımlara erişmişlerdir. Böylelikle sonuçta zararlı çıkan yine oportünizmin masa - başı hesapları olmuştur.

Uzun zamandır karara bağlanmasından kaçınılırken, Beşiktaş ilçe kongresine birkaç gün kala, alelacele ihraç kararlarının verilmesinin altında yatan başka hesaplar da vardır. Bilindiği gibi, bir süre önce yapılan ve proleter devrimcilerin kesin ezici zaferi ile sonuçlanan Bakırköy kongresinde, genel kurul haysiyet divanına verilen devrimcilerin kongre delegeliklerini bir «üyelik hakkı» olarak değerlendirmiş ve bu arkadaşları kongre delegesi olarak kabul etmiştir. Beşiktaşlı devrimcilerin de aynı yolla kongre delegesi olmak imkânını ortadan kaldırmayı plânlayan oportünistler hala, bu tip hesaplarla yönetimlerini sürdüreceklerini ummaktadırlar.

Oysa bu tutum yanlıştır. Parmak hesabı ile zorbalık yolu ile devrimci bir partinin yöneticiliğini sanmak bilimsel sosyalizmin ilkelerine açıkca karşı olmaktır. Stalin'in dediği gibi, **«partinin otoritesi, ve işçi sınıfında demir disiplini korkuya veya «sınırsız» parti haklarına dayanmaz; tersine, işçi sınıfının partiye olan güveni, ne, partinin işçi sınıfı tarafından desteklenmesine dayanır. İşçi sınıfının partiye güveni, ne bir hamlede, ne de işçi sınıfı üzerinde zor yolu ile kazanılır; tersine, partinin yığınlar üzerinde uzun süre çalışması ile, doğru bir parti siyaseti ile, ve bu siyasetin doğruluğuna yığınları bizzat kendi öz tecrübeleri ile inandırabilme yeteneği ile; işçi sınıfının desteğini temin ve işçi sınıfı kitlelerini sevk edebilme yeteneği ile kazanılır. Yığınların mücadele tecrübeleri ile desteklenen doğru bir parti siyaseti olmaksızın ve işçi sınıfının güvenini olmaksızın gerçek bir parti yönetimi olmaz ve olamaz.**

Bu şartlar olmadan, parti otoritesi veya demir disiplin, ya boş lakırdı ya da kuruntu ve maceracılık olur.»

Ne var ki, TİP içinde bugüne kadar oportünist yöneticilerin uygulamaya kalkıştıkları yöntem bunun tam tersidir. Parmak hesapları ile kazanılmak istenen kongreler, ideolojik eğitimin yasaklanması, emperyalizmin dümen suyunda olma, ve filipin tipi demokrasiciliğin koşullarına tam bir teslimiyeti öneren devrimci teoriye aykırı ve işçi sınıfının devrimci pratiği ile doğrulanmayan bir görüşün partiye egemen kılınmasına gayret göstermek ve bütün bunlara karşı çıkan, parti üyelerini devrimci teorinin ışığında bilinçlendirmeye hız veren proleter devrimcilerini TİP'den ihraç etmeye kalkışmak ve bunu da parti disiplinini öne sürerek yapmak (!)

Oysa Lenin ,parti disiplini, bunun kurulması ve pekiştirilmesi konusunda bize şunları öğretmektedir: **«Proletaryanın devrimci partisinin disiplinini pekiştiren nedir? Onu kontrol eden nedir? Onu destekleyen nedir? İlk önce, proleter öncü müfrezesinin bilinci, devrime bağlılığı, nefsini yenmesi, fedakârlık ruhu, kahramanlığıdır. Ve sonra, geniş emekçi yığınlarıyla en başta proleter kitleleriyle ve aynı zamanda proleter olmayan emekçi yığınlarıyla da bağlar kurma yeteneği, onlara yaklaşmak ve hatta isterseniz, bir noktaya kadar onlarla kaynaşmak yeteneği. Üçüncüsü, bu öncü müfrezenin gerçekleştirdiği siyasi sevk ve idarenin oğruluğudur, şu şartla ki, bu doğruluğa şudur, şu şartla ki, bu doğruluğa en geniş kitleler kendi öz tecrübeleriyle inanmış olsunlar. Bu juvazıdan iktidarı almak ve toplum düzenini değiştirmekle görevli öncü sınıfın partisi olabilecek gerçekten devrimci bir partide bu şartlar bulunmadıkça orada disiplin kurulamaz. Bu şartlar mevcut olmazsa, bu disiplini yaratmak için sarfedilen bütün çabalar, boş cümlelerden, laftan, yapmacık hareketlerden başka birşey olmaz.**

Parti, kitlelerin sesine dikkatle kulak vermelidir. Parti, kitlelerin devrimci içgüdüsünü özenle hesaba katmalıdır; onların mücadele pratiğini öncelemeli ve böylece politikasının doğru olup olmadığını araştırmalıdır; dolayısıyla parti sadece kitlelere öğretmekle yetinmeyip, bizzat kendisi de kitleler den öğrenmelidir.

Parti, günden güne proleter kitlelerin güvenini kazanmalıdır; politikası ve çalışması ile kitlelerin desteğini sağlamalıdır, emirler vermemeli, tersine, herşeyden önce, parti politikasının doğruluğunu bizzat kendi öz tecrübeleriyle anlamalarına yardım ederek onları ikna etmelidir; yani parti, sınıfı için bir yönetici bir yol gösterici, bir eğitici olmalıdır.

Bu şartları yerine getirmemek demek, öncü ile sınıf arasındaki doğru ilişkileri yerine getirmemek, karşılıklı güveni sarsmak, sınıf disiplinin ve parti disiplinini parçalamak demektir.»

Parti disiplinini öne sürerek TİP'den soyalizmin bilimini ve bunu kendilerine eylem klavuzu yapmış proleter devrimcilerini ihraç etmeye kalkışmak, aslında, bilerek işçi sınıfına ve onun devrimci mücadelesine ihanet etmek demektir. Oysa, proletarya partisinde ihraç edilecek olan, proleter devrimcileri değil, oportünizmdir.

TİP yöneticilerinin Beşiktaş'lı devrimcilere karşı uyguladıkları metod; saflarımızda ,kendi kendilerini bir kere daha teşhir etmelerinden, işçi sınıfının devrimci mücadelesine ihanetlerini, böylece bir kere daha belgelemelerinden başka bir sonuç vermemektedir.

TİP içinde gelişen devrimci mücadele bütün baskı ve oyunlara rağmen, Lenin'in öğüdünü yerine getirecek, oportünizmi saflarımızdan ergeç temizleyecek ve parti'yi devrimci bir yönetime kavuşturacaktır.

TÜRK SOLU : Haftalık Gazete * Sahibi: Şerif Tekben * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bora Gözen * İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi: Divanyolu Cad. No. 83/3 - Sultanahmet/İstanbul, Telefon: 27 39 61 * Ankara Temsilciliği: Ahmet Say * Dizgi: Yüksel, Baskı: Dilek Matbaası * İstanbul Dağıtımı: Fuat Büte, Ankara Caddesi No. 34, Tel.: 27 89 49 * Anadolu Dağıtımı: GAMEDA * Yıllık Abonesi: Yurt İçi: 40 TL., Avrupa Uçak: 80 TL., Amerika Uçak: 170 TL., * İlân San.: 20 TL., Yayın İlânları yüzde elli indirimlidir.